

RUH MADDE

RUH ve MADDE'den Sevgili Okuyucularına

Radyoda çocuklara bir hikâye anlatıldı. Mevzuu Oscar Wilde'in "Bahtiyar prens" masalı. Bir şimal şehrinde, mutlu yaşamış bir hükümdarın mücevherlerle süslü bir heykeli var. Bir de, yaklaşan kış yüzünden sıcak memlekete göç edecek, geç kalmış bir kırlangıç. Kuş da heykel de, bu soğuk memleketlerin kasvetli şehrinde yoksulları, bedbahtları ve hastaları gözlüyorlar. Yardım edecek o kadar çok insan var ki... Kuş, heykelin mücevherlerini muhtaçlara bir bir taşıyarak bunlara yardımı bitiremiyor. Neticede heykel kıymetli taşlardan gözlerini de vererek, çirkin bir yığın haline alıyor. Kırlangıç da onu terkedemiyerek soğuktan donuyor.

İnsanların işe yaramaz gördükleri bu heykel parçası ve kuş ölüsü çöplüğe atılırken Tanrının bir Meleği, yer yüzünden en kıymetli şey olarak bu iki kalbi alıp yüce âlemlere çıkarıyor. Bunlar, yeryüzünü, duyup da tatbik edebildikleri bir sevginin kuvvetiyle aşmışlardı .

Zaman zaman herkesin içinde bir sevgi kıvılcımı, soğuk küllerin arasından parıldayıverir. Ama tek başına, derhal parlaklığını kaybedecek, ısıtma kuvveti olmayan küçük bir ışıktır bu. Nasıl Bahtiyar Prens gözlerini, nasıl küçük kırlangıç hayatını feda etti ise, her sevgi kıvılcımını da benliğimizden yapacağımız bir fedakârlıkla beslediği takdirde, büyük bir ateş olur ve etrafa ışık, aydınlık verir.

Geceleri çocukları için uyumayan analar, evleri için didinen aile reisleri, işlerini en güzel şekilde başarabilmek için her türlü fedakârlığa katlananlar bilmezler ki âlemsümül bir kanunun tatbikatını yerine getirmektedirler. Bu kanun varlıkları ego'larının siyah kuyularından dışarı çekmekte, çatlayan taşlardan fışkıran serin sular gibi, çöllerde bağı yanan yolcuların susuzluklarını gidermeye vasıta etmektedir.

Böcekleri yıldızlara bağlayan, kuşlara rüzgârları sevdiren, tohumlara toprak sevgisini aşıl原因an bu kuvvetten habersizsek, bilelim ki karanlıklarda kalmaktan zevk duyan bizleriz. Ve biz başkalarına taşamasak bile başkalarından taşanların yine bizleri şefkatle kuşatmaya hazır olduğunu bilelim. Ve hiç olmazsa verilenleri kabul edelim....

Sayı: 53, Haziran 1964

Yayın Kurulu Başkanı ve
Mes'ul Müdür
SUAT TAHSUĞ

☆

Yazıverenler :

Ata Atalay
Mehmet Tepeköy
Recep Doksat
Ferhan Erkey
Haras
Arıkdal
N.
Öge
Sevil
Özbay
Ölçerman
Sancar
Salkök

☆

Yayın Yeri ve Cemiyet binası
Sıraselviler, Billürcü
Sümbül Apt. No. 14/2
Santral Sokağı)

☆

Dizgi ve Baskı :
Baha Matbaası

☆

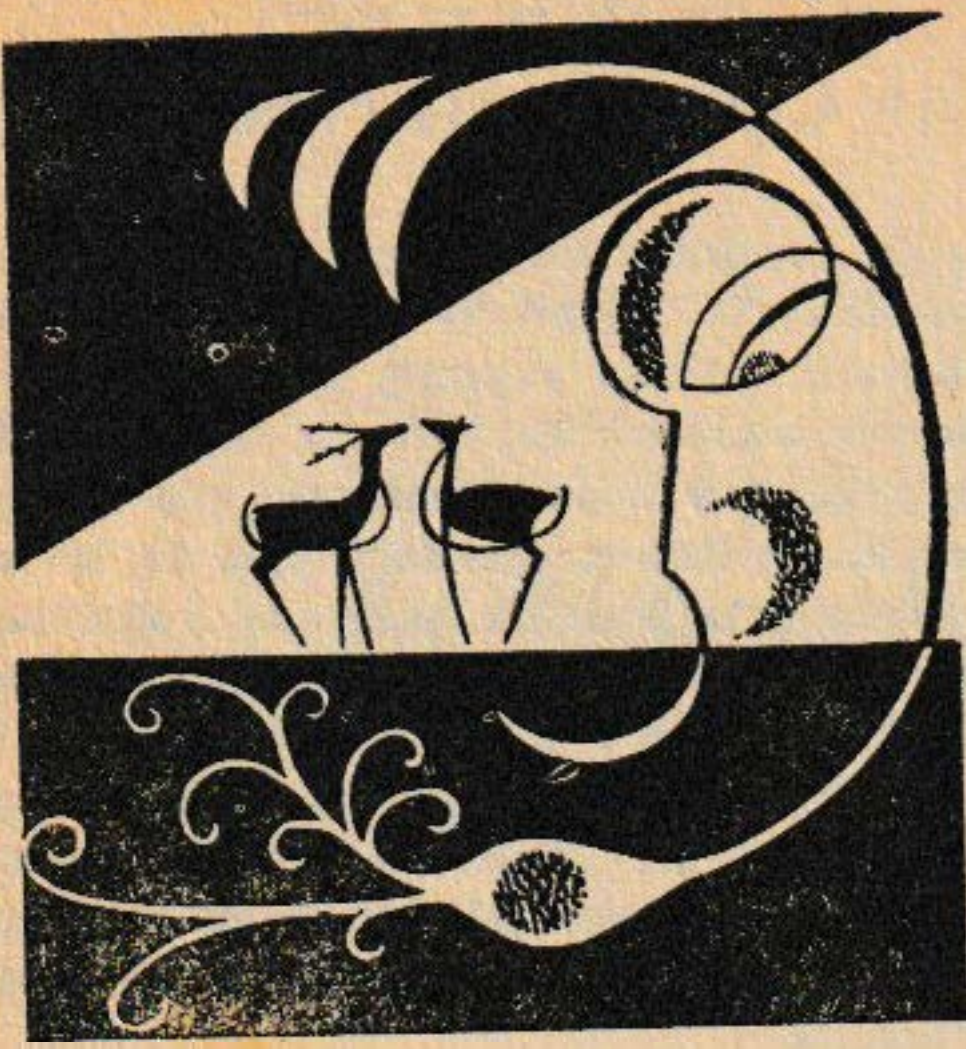
Kapak Baskı :
Madeniz Matbaası

☆

Abone ücreti
Yıllık 18 Lira
3 aylık 9 Lira

☆

Yayın Kurulu Başkanı ve
Havale adresi :
RUH ve MADDE
K. 1157 - İstanbul

Sevmek Pasif bir his asla
değildir... Sınırlı değildir...
Bütün kâinat bizden birşeyler
istemekte; bize bir şeyler
fısıldamaktadır... Sevmek bu sesi
duymak. Varlıklarla olan
yakınlığımızı hissetmekse bu sese
cevap vermek, onlara bir şeyler
katabilmek de sevgi fiilinin
tamamlanışıdır..

SEVEBİLMEK

Yazan: Salih ÖZALP

Birisi karşıma çıksa da:

— Ahlâk nedir? bir tek kelime ile ifade et, dese, hiç düşünmeden:

— Sevmektir, derim.

Fakat bu sonuca çok düşündükten sonra vardım. Ahlâkın biraz daha genişce târifini yapmak istesem «Başkalarını sevmek ve başkaları tarafından sevilme sanatıdır» demem gerekecek herhâlde.. Fakat bu tarif de bundan evvelki tek kelimeli ifade'den başka bir şey olmadı. Nasıl olmasın ki, ahlâk düşüncesinde asıl olan Sevmek'tir. Sevilme, sevmek fiilinin icabı, tezahürü ve neticesidir. Esasen sevilmenin makbûl olanı da sevmek yoluyla elde edilen değil midir?

Sevmek illet, sevilme neticedir dedik. Şunu bilhassa tebâruz ettirmek isteriz ki «Sevilme» neticesini hasıl eden yegâne illet «sevmek» değildir. Pekâlâ başka illetler de sevilme neticesini doğurabilir. İşte bu sebepten, kendisini muhitine sevdirebilmiş niceleri var ki, on-

ların hepsine de «iyi insan - ablâklı adam» demeğe dilimiz varmaz. Çünkü insan, iyi bir ahlâk sahibi olmadan da kendisini muhitine, cemiyete sevdirmeye bilir. Fakat, böylelerinin kazandığı muhabbet - buna itibar demek daha doğru olur - sevmek yoluyla kazanılmıyıp, ya herhangi uygun tesadüf pozisyonlarla, ya mürâice hareketlerle, ya da zayıf karakterli insanların zaafiyetlerinden faydalanıp onlara menfaatlar veya vaadedip lehinde propaganda yapmak suretile, elde edilmiş olduğundan bizim burada anlamağa çalıştığımız nakadaki sevilmele hiç ilgisi yoktur.

Demincek, «sevilme, sevmek fiilinin bir icabı ve tezahürüdür» diye bir şey ettik. Buradaki «Sevmek» den kasdımız Mevlânanın Şemseddine veya Selâhaddin'e, Ferhad'ın Şirîn'e, Mecnun'un Leylâ'ya veya «Mevlâ'ya» karşı duyduğu ve adına «aşk» dediğimiz derin ve ilâhi sevgi değildir. Elbette böylesi daha makbûl

ama, bu türlüünü bütün insan-
can beklemek gökyüzündeki bütün
şeylerin bülbül olmasını arzu etmek ka-
sempatik ve hayâli olur.

Bizim yekdiğerimizden beklediğimiz
ihtiyacını duyduğumuz sevgi, insanî,
gerçek ve samimi sevgi'dir.

Bu da, insanın kendisinden bir dere-
ye kadar çıkması, kendisini başkaları-
yerine koyabilmesi ile mümkün o-
Kendinden çıkış'dan kasdımız da,
erbabının «kendini aşış» olarak
mânâda bir mertebeye vasıl o-
değil, basit mânâda mümkün mert-
nefsaniyetten çıkış'dır.

Kendisini başkasının yerine koyabi-
insan, kendisine yapılmasını arzu et-
mediği şeyleri başkalarına yapmayan, yap-
istemiyen adam demektir. İğne ve
misâli...

O halde, şimdi burada yukardaki
şünceyi biraz daha şümullendirmek i-
 ediyor; kendisini başkasının yerine
yapabilen insan, kendisine yapılmasını
etmediği şeyleri başkalarına yapma-
kla yetinmeyip, aynı zamanda kendi-
yapılmasını arzu ettiği şeyleri baş-
alarına yapan adamdır.

İşte ahlak mefhumunu bu mânâda
karsak, kendimizden çıkıp, yâni nefsa-
yetimizden sıyrılıp kendimizi bir baş-
kasının yerine koymakla, o başkasının
kaderini ister istemez kendimizde imiş
gibi duyarak yardım kolumuzu uzatacak,
başkasının sevincini kendimizde imiş gibi
hasederek haset etmiyeceğiz.

Bilhassa ikincisi «başkasının sevinci-
kendimizde imiş gibi hissetmek» birin-
erden «Başkalarının acılarını kendi
de imiş gibi duymak» dan çok daha
fakat hiç şüphe yok ki çok daha hu-
verici bir tekâmül yolu olsa gerek.

Haset ,kıskançlık, aşağılık duygusu
insanı geriletken ve küçülten hasta-
ların panzehiridir.

Netice itibarile kendimizi başkaları-
yerine koymağa muvaffak olduğ-
andan itibaren kendi yönümüzden

kötülük mevzuu ortadan kalkmış olacak-
tır. Öyle ya, madem ki kendimizi başka-
sının yerine koyduk, şimdi başkası diye
birisi kalmadı, o «Başkası» dediğimiz
şimdi «Biz» olduk.

Hâl böyle olunca insanın bile bile
kendi kendisine kötülük etmesi düşünü-
lebilir mi?

Şimdi tekrar geriye dönelim ve bu
sefer de «Sevilme» nin - bizim burada
kastedtiğimiz mânâdaki sevilmenin - ü-
zerinde bir parça duralım.

Yukardaki düşüncelerin sonunda var-
dığımız kanaata göre, sevmek demek,
kendimizi başkasının, yani sevilenin ye-
rine koymak demektir. Demek ki bizi se-
ven kişi, kendisini bizim yerimize koyan
kişidir. O halde seven kişi aynı zamanda
sevilen kişidir de...

Elbette, acılarımızı kendi içinde gibi
duyup sevinçlerimizle sevilen, kederi -
mizle kederlenen insanı sevmeyip de ki-
mi seveceğiz?!

Hal böyle olunca seven insanın kötü
olması, seven insanın hırsız olması, seven
insanın gaddar olması, seven insanın ka-
atil olması, seven insanın mağrur olması,
seven insanın gammaz olması, seven in-
sanın hasüt olması - bu listeyi uzatabil-
diğiniz kadar uzatabilirsiniz - tek kelime
ile seven insanın ahlâksız olması düşünü-
lebilir mi?

Düşünülemez, çünkü kötü olmak i-
çin ortada sebep kalmıyor, insan mağrur
olur fakat başkalarına karşı mağrur o-
lur, insan hırsız olur fakat başkalarının
malını çalmak için hırsız olur. Şimdi biz
yukardan beri başkalarının yerine kendi-
mizi koyageldiğimize göre ortada (Baş-
kası) diye birisi kalmadı. O halde başka-
larına karşı duyulabilen bu kötü duygu-
ların da «başkası olmadığı müddetçe»
kendiliğinden yok olması otomatikman
mukadderdir.

Öyle ise yine ilk sözümüzü tekrar-
layabiliriz.

Ahlâk sevmektir.

Ahlâklı adam sevebilen adamdır.

BÜYÜK VAZİFELİLER DUTUK VAZİFELİLER

Yazan: Suat TAHSUĞ

... Ve Allahın dağına, Horeb'e geldi. Ve Rabbin meleği bir çalı ortasında ateş alevinde ona göründü. (Çıkış - Bab: 3).

Musanın dağdaki rüyetini aynen "Büyük İnisyeler" kitabından terceme etmeyi uygun buluyoruz. Bu parça, Musanın vazifesini nasıl başladığını anlatmaya çalışırken, zihnimizden, bizi yanlış istikametlere götürebilecek fikirleri silmemize yardım edecektir.

"Musa korkusuzca Hareb'e tırmandı. Ölüm vadisini ve karmakarışık kayalık - ları sağlam bir yürekle geçmişti. Bütün insanca işlerde olduğu gibi, inisiyasyonun da (yüksek bilgiler öğreniminin) tevazu ve gurur safhaları vardır. Kutsal dağa çıktığı sırada Musa, gururun şahikasına varmıştı. Zira beşer kuvvetinin son hadine erişmişti. Şimdiden kendini Yüce Varlık karşısında hissediyordu. Kızıl - şan güneş volkanik Sina dağının ardından batıya yaklaşıyordu. Menekşe rengi gölgeler vadilere uzanmaktayken Musa, önünde cılız merengüç ağaçlarının kapısını örttüğü bir mağaranın önüne geldi. Girmeye hazırlanıyordu ki onu saran ani bir ışıkla kör gibi oldu. Sanki ayağının altında toprak yanıyordu; dağlar da bir alev denizine dönmüştü. Mağaranın methalinde gözleri kör edici bir ışıktan meydana gelmiş bir «tezahür» ona bakıyordu ve bir kılıçla yolunu kesmişti. Musa yıldırım çarpmış gibi yere kapandı. Bütün gururu kırılmıştı ki, Meleğin ba-

kışı, ışığıyla onu delip geçmişti. Sonra insanda bir iç sezikle beliren bir anlayışla bu varlığın ona müthiş şeyler kabul ettireceğini anladı. Vazifesinden uzaklaşmak, bir sürüngen gibi kayaların kovuklarında kaybolmak istedi.

Fakat bir ses ona: «Musa! Musa!» diye sesleniyordu. Ve cevap verdi:

— İşte, ben!

— Buraya yaklaşma! Ayaklarından pabuçlarını çıkar. Durduğun yer mübarek bir topraktır.

Musa yüzünü elleri arasına sakladı. Meleği yeni baştan görmekten korkuyordu. Bakışıyla karşılaşmak istemiyordu.

Melek ona: «Elohim'i arayan sen, neden benim karşımda titriyorsun?» dedi.

— Sen kimsin?

— Elohim'in bir ışını, bir güneş meleği, Var olan ve Var olacak olanın bir elçisiyim.

— Ne emrediyorsun?

— İsrail oğullarına: «Beni Rab, İbrahim'in, İshak'ın ve Yakub'un Tanrısı sizi esir olduğunuz memleketten kurtarmak için gönderdi» diyeceksin.

— Ben kimim ki İsrail oğullarını Mısır'dan çıkarayım?

— Git, dedi melek. Seninle birlikte olacağım. Rabbin ateşini kalbine, kelimelerini dudaklarına koyacağım. Kırk yüce beri Onu anmaktasın. Sesin yücelere erişti. Seni onun namına kabul ediyorum. Ey yücelerin çocuğu bundan böyle bana bağlısın.

Cesaretlenen Musa bağırdı: «Bana Rabbi göster! Onun canlı ateşini göreyim!»

Başını kaldırdı. Fakat ateş deniz

aybolmuştu ve melek şimşek gibi bir
kale kaçıyordu. Güneş Sina'nın sönmüş
kalemleri üzerine inmişti. Horeb Vadi-
sinde bir ölüm sessizliği hüküm sürmek-
tedir. Ve sanki bir ses gök yüzünün ma-
nâsında yuvarlanıyor, sonsuzda kaybo-
luyordu:

«Ben ben olanım.»

Musa, bu rüyetten sanki yok olmuş
gibi çıktı. Bir an vücudunun bu esiri a-
cılıktan yanıp, kül olduğunu sanmıştı. Fa-
kat ruhu kuvvetli idi. Jetro'nun mabedi-
ne döndüğü zaman kendini yapacağı işe
hazır hissetti. Canlı bir fikir önünde, a-
cılıktan bir kılıç taşıyan bir melek gibi yü-
rüyordu.”

■

Tevratın “Çıkış” kitabında Musanın
İsraili Mısırlıları temsil eden Firavn’
e nasıl kurtaracağı şöyle anlatılır: “Ve
Musa içinde yapacağım bütün harikala-
rıyla vuracağım; ve sizi ondan sonra sa-
vata verecektir.”

Firavn’i ikna edebilmek için esasının
kalemlere çevrildiği ve elinin, koynuna sok-
tuğu zaman beyazlaştığı Tevratta ve
Kur’anda yazılıdır. (Araf suresi 106 -
107). Ayrıca Musa, kendisi iyi konuş-
tuğu için, kardeşi Harun da onunla
beraber Firavne karşı vazifelenmiştir.
Firavn Musanın karşısına usta büyücü-
leri çıkarmış, onu onlarla denemek iste-
miştir. Büyücüler de sihirleriyle bazı te-
zahürler elde etmişlerdi. Musa ise esas-
ını bırakmış, o da diğerlerinin afsunlarını
yıkıta ediveren bir ejderha olmuştu.

Eğer hadise Mısırlılara bir mucize o-
larak çıkıyorsa biz bu hususta ne düşü-
nebiliriz? Gerçeğin daima yalanı yuttu-
ğunu, yok ettiğini, sihirbazların cereyan
eden olaylardan sonra iman ettikleri ya-
nıdır. Firavn de kızarak onları öldürt-
tü. Bu da, insanların yalana inan-
makta daim olmadıklarını bize bildirir.
Gerçeği gören yalanın sahibi, kendi ya-
lanının yalan olduğuna ve dolayısıyla
gerçeğe inanıyor. Fakat ondan da geride
olanlar yalana inanmakta devam ediyor
ve o yalanları şiddetle koruyorlar. Bu,
bugüne kadar değişmiş bir şey değildir.

Bu da mukaddes kitapların anlattık-
ları mesellerin, mesellerden ibaret olma-
yıp alemşümül hakikatleri ihtiva ettikle-
rinin bir delilidir.

Firavn İsraililerin Mısırdan çıkma-
larına razı olmadı. Bunun üzerine Mısır’a
dokuz ayet gönderilmiştir. Ayet kelimesi
ile anlatılan Mısırlılara söylenenlerin
doğruluğunu teyid eden alâmetler, tabii
afetlerdir. Tevratta bunların suyun kana
çevrilmesi, şehirleri kurbağaların istilâ-
sı, keneler, sinekler, vebalar, dolu, ka-
ranlık, insanların ve hayvanların ilk
yavrularını götüren veba olduğu zikre-
dilir.

Bu, memleket üzerine, önceden haber
verilerek çöken afetler Mısırlıları ikna
etmemiştir. Bu arada İsrail oğullarına
yapılan zulümler de arttırılmıştır.

Musa, Sina’dan döndüğünde Harun
ile karşılaşmış, onunla birlikte İsrail İh-
tiyarları ile görüşmüş ve mucizeleri ile
onları «kavmi kurtarmak» la vazifeli ol-
duğuna inandırmıştı. Fakat tecrübelerin
ve zulmün devamı boyunca İsrail kavmi
de ezilmiş ve fütur getirmeye başlamış-
tı. Davranışları Musayı memnun bırak-
mıyordu. Fakat ne de olsa inançları galip
gelmiş, en sonunda yenilen Mısırlıların
inadı olmuştu. Burada iki ayrı seviyede
inanç ve itikada sahip kitlenin imtihanı
ve birbirine karşılıklı fayda temin ede-
rek sinanması vardı. Eğer Musa yumu-
şak ve adil bir firavunla karşılaşmış ol-
saydı, İsrail oğulları rahatça Mısırdan
çıkısalardı acaba üzerlerinde kalan tesir-
ler aynı olarak devam eder mi idi? Şüp-
hesiz ki hayır. Tevratın çıkış kitabında
Musanın devamlı müracaatları karşısın-
da Firavn için «Biz onun kalbini katı-
laştıracağız» tarzında vahiyler geldiği
yazılıdır. Şu halde herkes kendi seviye
ve realitesinin icaplarını - tekâmül için -
kuvvetle yaşamaya çalışmaktadır.

Firavnin temsil ettiği tekâmül kade-
mesindeki şu davranış çok dikkate de-
ğer: İsraililerin çıkmasına müsaade ettik-
ten sonra pişman olup arkalarından on-
ları «vurmak» için askerleriyle beraber

(Devamı sayfa 19 da)

Bir Artı Bir Eşittir Bir

“Ey bütün gökler, yeryüzü... Ey ağaçlar, hayvancıklar, sevgili insan kardeşlerim..., sizden olmak istiyorum; siz olmak istiyorum. Beni de kendinizden bir parça sayınız.”

Ey insan, maddeye bağlanışının verdiği sarhoşluktan artık uyanman gerek. Uyanki, insanlığının gerçek değerini görebilesin. Biliyorum, uyanmanın senin hayrına olduğunu bildiğin halde silkinmen için kâfi kudretin yok.

Ama unutma ki, sen, ihtiraslarının atalet beşiğinde uyumak istedikçe, ızdırabının kuyusunu kazmaktasın...

Şu dünya üzerinde neden dolayı bulunmaktasın: Bunu hiç düşündün mü? İstersen ben sana kısaca hatırlatayım: Ataletten, sarhoşluktan, gaflet uykusundan uyanmanı temin edecek kudretlere sahip olabilmen için... İşte bunun için hayatının çemberini bu topraklar üzerinde çevirmedesin...

Benim sevgili kardeşim! Beni iyi dinle. Bak, kardeşlerinin sevinç ve saadeti, senin sürurun olmadıkça, onların ızdırapları, ruhunda sarsıntılar doğurmadıkça, kendine insan gözü ile bakma. Bunu yapacak kudreti gösteremiyorsan, hayatının manasını gölgelemiş olacaksın. Gölgeler, nefsanîyetinin perdeleridir. Sakın onlara aldanıp kendini unutma, yalnız değilsin. Sen kalbinin derinliklerinde yükselen İlahi sese kulak ver. Onun safiyetini bulanıracak her türlü hareketten sakın. İnsanlığın imanı ile, aşk ile yürümelisin.

Bilir misin, sen ilk aşkı, kendi egonun derinliklerinde tanıdın...

Aına ne yazık ki, karşılaştığın bu ilk sevgi seni adeta büyüledi...

Bu sevgiyi kendine basamak yapmak için gerekli dirayeti göstermekte gecikirsen, ızdıraplarla karşılaşacağın bir yana, senden bekleneni yapamamanın ateşi sana bir cehennem olmasın...

Kendi kendini sevmek sana boşuna verilmedi. İlelebet kendi ego'na hizmet edeceksin diye de kimse sana bir söz söylemiş değildir. Aksine, İlahi aşkın, İlahî sevginin, nasibimiz olan dünyadaki aksini görebilmek için, kendi dışına taşan sevgi ummanının tayfunları içinde sevgi basamaklarından yükselmen senin mukadderin değil midir?

İlahi kaderinin vazife ve icaplarını sezmeğe çalış. Kalbinin aydın derinliklerinden yükselen sevginin manasını anlamaya çalış. İşte o zaman sen de Dünyadaki bir çok kardeşlerin gibi sevginin ateşinde eriyecek, varlığın, seni kuşatan varlıkların hizmetinde fena bulacaktır. O zaman göreceksin ki: sen ve ben sanki bir vücut olmuşuz... O zaman sen, sevgi kuşatan kardeşlerine derin bir sevgi bağları ile bağlanıp, onları kendinden addetmiş olmağa başlamakla dolayısıyla farkında olmadan ve hatta hiç istememiş olmana rağmen kendini daha kudretli olmana yarınacak bilgilerle techiz etmiş olacaksın. Ne yapalım bu senin hakkındır.

■

Ana, eş, evlât sevgisi, senin için örter basamak taşları olsun. Onlara sapanıp kalma ki, sahip bulunduğun sevginin hudutları hudutlaşsın. Sevgide kemâl arama. Bir merhaleye geldiğin vakit karşında yeni ve daha muhteşem bir sevgi ufkunun açıldığını göreceksin ve bu ufku içinde kendini unutacaksın.

Sen, bu Dünyada her “şey” i sevmekle mükellefsin. Herşey senin bir parçan olmalıdır. Kendi varlığını “şey” lerin aynasında aksetmiş görebildiğin gün. İlahi mutluluğun ne olduğunu Dünya gözleri ile göreceksin. (Devamı sayfa 37 de)

Ölmüş Annesinden

Spiritualisme Moderne 1964 No. 1

Yazan: Feroand BERTHAUT

29 Ekim 1916. Medyom: M. F. Beden-
varlık: Lucie Leclercq.

TEBLİĞ : Aziz oğlum, kardeşlerim;
Bana bu saadeti lütfeden Tanrıma şük-
ran. Size tebliğ vererek benim için çok
ve mukaddes bir vazifeyi yerine ge-
tiryorum. Bu, çocuğunun düşüncesine,
cevabına cevap veren bir ananın vazife-
sidir. Bu hayatın acı tecrübeleri sırasında
kuvvetlendirecek, hâdiselere dayan-
mak cesareti verecek münasebetlerimizin
birikülâdeliğini anlatacak, imanını tak-
viye edecek, daha güzel bir geleceğe olan
inancını arttıracaktır.

Bana gelince, ben kurtuldum; artık
zavallı hasta anne değilim; ağır beden
yükünün altında ezilmemekteyim.

Sevdiklerimle beraber serbestçe ya-
şayabiliyorum. Vazifemi güvenle ifa ediyor, in-
ancılara gerçeği öğreten ruhlar arasında
işlerimi arttırıyorum. Elimden geldik-
çe çocuklarımı ziyaret ediyorum; ıstırap-
larınıza katılıyorum; aranızda sulh ve sük-
ûn hüküm sürdükçe sevinç içinde kalı-
yorum.. Aranızdaki sevgiden daha faz-
la ne isteyebilirim ki?

Benim bu günkü mevcudiyetim sizle-
ri unutmadığımı gösteriyor; sizi evvelce
kurtulduğum gibi, sevmekte olduğumu göste-
riyor; değil mi? Benim ruhlar alemine
geçişim biraz karışık oldu. Sizden ayrıl-
ışma çok müteessirdim; uzun bir za-
man sizlerle beraber kaldım.

Yeryüzünde iken okadar sevdiğim
işlerinizin için sizleri bir araya top-
lamış. görmek isterim. Herkes işini ze-
hmetine göre, kültür ve muhakeme kabi-
yetine göre başarısın.

Ruhi olgunluk herkese aynı zaman-
da nasib olmuyor. Fakat İlâhî Lûtuf ha-

yat yollarında kendilerini idare etmek
ve serbest tercih hakkını kazanmak için
din ve felsefe farkı gözetmeden, her a-
raştırmacıya ışık tutuyor.

Tecrübelerinizde ağır ilerleyebilirsiniz.
Fakat fazla müşkülpesent olmayın,
kendinizi yormayın ve prensiplerden
ayrılmayın. Daima kendinize iyi bir
muhit temin edin ve dostlarınızın fikir-
lerini alın.

Daima yüksek bir rehber ruhun yar-
dımını isteyin. Bu yolda bizim sulh ve
sükûn getirici sesimize kulak vererek
mes'ut olacaksınız.

Anneniz, Lucie Leclercq.

Müşahedeler : Bu tebliğ, herhangi
bir ananın evlatlarına söyleyebileceği u-
mumi mevzulara temas etmekte ve nor-
mal anne - evlat sevgisi hislerine hitab
etmektedir. Ancak bu tebliğin gerçekli-
ğini ispat eden başka bir tecrübe kayda
değer:

Birinci tebliğ 1902 yılında bir entui-
tif medyom (konuşarak tebliğ veren)
aracılığı ile alınmıştır. Ve şöyle son bul-
maktadır: «Ben, Lucie Leclercq'ın ruhu-
yum; tebliğ veremeyecek kadar çok ız-
tırap çekiyorum»

1916 yılı Ekim ayında otomatik yazı
usulüyle alınan tebliğ de şu cümleyi ih-
tiva ediyordu:

«Bana gelince, ben kurtuldum; artık
o zavallı hasta anne değilim; ağır beden
yükünün altında ezilmemekteyim.»

Bu aynı isimle iki ayrı medyom ta-
rafından verilen iki düşünce arasında o
kadar sıkı bir alâka var ki aynı şahsiyet
tarafından verildiği anlaşılıyor: Annemin
ismi ile tebliği veren ruhun şahsiyeti.

VARLIK ve TEKÂMÜL

Yakın zamanlar Fransız düşüncesinde önemli bir yer tutan «Varoluşçuluk» egzistansiyalizm, kendi değeri bir tarafta, büyük insan toplulukları üzerinde geniş bir akis meydana getirdi. Öteden beri Danimarkalı Kirkegaard ve Alman Heidegger'in temsil ettiği bu felsefe, Sartre, Camus gibi yazarlarla roman'a, tiyatro eserine girdi ve anlaşılın anlaşılmasın, insanlara yeni bir hamle yapmak lüzumunu hissettirdi. Her yeni aralanan kapı gibi bir «bilgi edinmeye tekaddüm eden heyecan» yarattı.

Biz, Sartre düşüncesinden bir tek cümle alacağız: **Etre là. Mânâsı** «orada olmak». Ve bu cümleyi hiç de egzistansiyalist bir açıdan incelemeyeceğiz. Varlığın vasıfları ile birlikte daimî olarak bir mekân işgal etmesi demek bu. Filbakika bu «mekân», değişmekle beraber diriyken de ölüyken de varlığın ayrılamadığı bir unsur olagelmektedir. Kısaca, varlık dışı bir sebebe bağlı bir obje tarzında düşünülebilir.

Varlıkla bu obje arasında, aslında çok derin ve köklü bir münasebet vardır. Onun o mekânda akışını temin eden kendi «varlık durumu» dur.

Kendisine «tekâmül» buudu eklenmemiş bir varlık düşüncesi, elbetteki varlığın karşılaştığı objede bir düzensizlik, bir geliş güzel birleşip dağılma görücektir. Bu takdirde varlığa bir de «şuurlu olmak» vasfını ilâve edersek, bu düşünceye göre şuur ona ezeli karmakarışıklıkta tesadüfî gelip tesadüfî dağılan gelgeç bir unsur olarak katılmaktadır.

Bir canlının, hele düşünce sahibi bir insanın ölüm ötesini - sathî tecrübe ve ondokuzuncu asır dogmatizmi ile - yok görmek, bu çeşit düşüncenin, yani «varlık mefhumunu şuarsuz ve şekilsiz bir ahtapota benzeten, buradan düşünce sahibi muhtelif fertlerin, antitelerin mev-

«Varlık» problemi bu güne kadar çeşitli açılardan incelenmiştir. Pek çok kimseye daimî bir değişim tarzında gözüken bu «hal» in — tekâmül — buudu eklenerek anlaşılır bir perspektif kazanması bize mazul görünmektedir.

Ruh ve Madde

cudiyetini kabul edemeyen düşüncesinin» bariz ve zarurî bir neticesidir.

Bu düşüncenin ne olduğunu anlatabilmek için elimizde bir rmisal var: Karanlık bir gecede yanıp sönen ateş böceklerini seyreden birisi, gecenin ve böceklerin ne olduğunu bilmezse ne düşünecektir?

«Karanlığın esas olduğunu. Ve gelip geçici parıltıların karanlığın bünyesinden gelen geçici tezahürler olduğunu».

Bu husus, bütün şumulüyle «Tabiiatta incelemek yolunda olan insanın «müşahade bilgisi» nden mahrum olduğunu gösterir.

Bizim, bir varlığa varlık diyebilme-
miz için, onun, kendine has çevresi, mekânı içinde, kendisini çevresinden tefrika ettirebilecek fiili davranışlarla, orijinal fiili davranışlarla varlığını tezahür etmesi lâzımdır.

Bir kaldırım taşı bir mevcudiyettir. Fakat kendi kendini ortaya koymakta ziyade kendine müessir olan düşünceleri ortaya koyar. Yani iyi yontulmuş mudur Caddede yerli yerinde kullanılmıdır? Bunun mes'ulü ve müsebbibi: taşı ustası, yol çavuşu, kontrol mühendisi. neticede o şehrin belediyesine hakim olan zihniyet ve o toplumun topyekün karakteridir.

Kaldırım taşının bünyesinde saklı meş'ur kuvvetler birer «ferd», «anti» olarak kabul edilebilmek için çok atıl ha-

etmekte, bizim yakın müşahedemiz-
kaçmamaktadırlar. Bize göre, taş,
onun veriliş şekli, cinsine göre ko-
veya zor alır..

Mevlânânın bilgi arkadaşı Şemsi
bir gün Konyada âlimlerin bir
plantısına gitmiş. Hepsini «Filanca zat
armuş ki...; rivayet ederler ki...; fa-
eserde şöyle yazılıdır..» tarzında â-
bir konuşmaya dalmışlar. Şems,
dinlemiş, nihayet dayanama-
«Anladık! demiş. O öyle demiş; bu
demiş; peki siz ne diyorsunuz?»

Şems'le ilk karşılaştığı zaman Mev-
«Nihayet bir er gördüm!» diye ye-
fırlatan, işte onun bu hususiye-

Etre lâ. Orada olmak. Ama bir kal-
taşı gibi olmamak.. Mesele burada.
Vücut nasıl milyonlarca hücrenin bir
gelmesinden hasıl olmuş bir birlik-
birden aşkın insan topluluklarını da
bir «ferd», antite gibi görmekteyiz.
kari koca, bir aile, bir meslek, arka-
gurubu, sokak, mahalle, şehir, bölge,
millet milletler topluluğu ve insanlık..

Etre lâ. Orada olmak. Bizim için yer-
mekânlar, çeşitli coğrafi bölge-
karşılaştığımız çeşitli insan toplu-
larıdır. Bu topluluklarla olan alâka-

mızı bizim ferdî ihtiyaç ve çeşitli fonk-
siyonlarımız teşkil ederler. Ya o çevrenin
tesiri altında kalırız: Meselâ maçlara gi-
der, avazımız çıktığı kadar bağırırız. Ya
bir şeyler öğreniriz, meselâ iştirak edilen
topluluğun nizamına, adetlerine saygı
göstermeyi: Bir dışının bekleme odası-
da herkesten evvel dışının yanına gir-
mek isteşimiz oradakilerin hakkına
bir saygısızlık olduğunu öğreniriz; yahut,
bir çevrenin düşünce ve ölçülerinde bir
değişiklik meydana getirebiliriz: Meselâ
kavga eden iki kişiyi barıştırır, iki kişiyi
kavgaya teşvik eder, dolayısıyla netice-
den mes'ul oluruz.

Nasıl karanlık gecenin altında otlar,
ağaçlar, evler, böcekler ve insanlar varsa,
bir gün cehaletimizin karanlığının geri-
sinde, yer yüzünde veya ötesindeki ger-
çekleri öğrenmek vazifesi ile karşı karşı-
ya olacağımızı bilelim. Karanlığa aydınla-
tacak güneşe «Bilgi» ismini veriyoruz. Biz
«Bilgi» den dolayı ve bilgiye kıyasen va-
rız. Kullandığımız bilgilerimizdir ve bu
da bizim orijinalliğimizi teşkil ve çevre-
mizi, büyük prensipler dahilinde, tayin
etmektedir. «Varlığımız» in sonsuz hazi-
nelere sahip olduğunu, bu hazinelerden
harcamasını öğrendikçe «var olabilece-
ğimizi» düşünelim.

Metabiyoloji

Hücre - İnsan - Cemiyet

Hayat - Ölüm - ve Ötesi

Yazan: Dr. Muammer Bilge

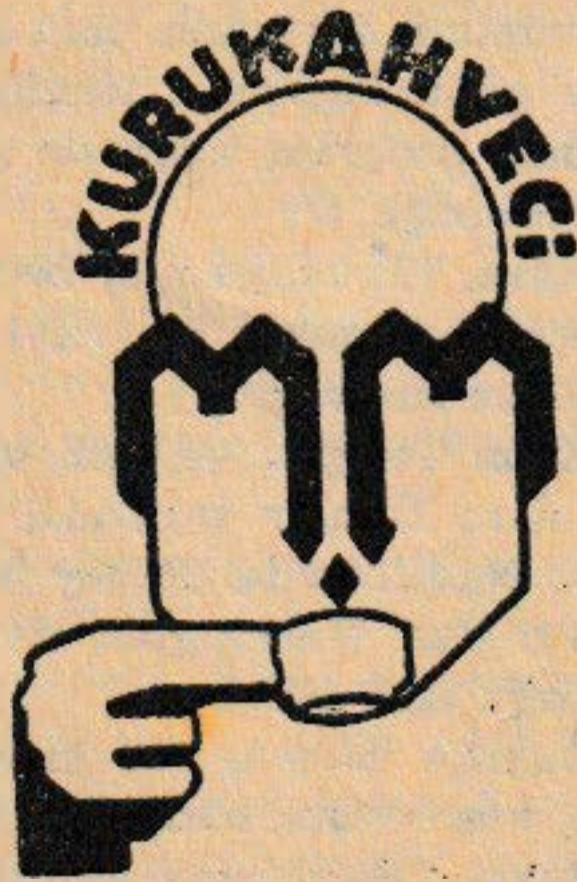
Satış yeri: İkbâl Kitabevi - İstanbul

Fiatı: TL. 20.—

Hayatın ve ölümün izahını

bu kitapta bulacaksınız..

(Ruh - 342)

EN NEFİS KAHVE

(Ruh - 343)

CEMİYETİMİZDEN HABERLER

Hayat Mecmuasında, memleketimiz -deki metapsişik ve parapsikolojik araştırmaları inceleyen bir seri röportaj çıktı. Dünyanın her yerinde olduğu gibi, insan hayatının üstün tezahürlerinin metod dahilinde incelenmesi ve zihinlerin hurafe ve esrar perdesinden kurtularak bilgili araştırmalara yönelmesini temin edecek faaliyetlerin Türkiye'nin en büyük mecmuası tarafından halkımıza duyurulmasına çalışılması çok hayırlı bir başlangıç olmuştur ☐

Ancak, bir hususun açıklanmasına Cemiyetimiz lüzum hissetmiştir. Hayat mecmuasının 21 Mayıs 1964 tarihli nüshasında intişar eden röportajda mevzuu bahis Dr. Refet Kayserilioğlu, Cemiyetimizin kurucularından değildir. 1/6/1953 tarihinde Cemiyete aza olmuş, 19/5/1963 tarihinde Haysiyet Divanı kararı ile, Cemiyet prensiplerine uymamaktan ihraç edilmiştir.

İ.T.Ü. Televizyon İdaresi tarafından, Cemiyetimize ayrılan haftada yirmi dakikalık programların uygulanmasına Kurban Bayramının ilk günü olan 23 Nisan Perşembe günü başlandı. Şimdiye kadar yapılan dört program sırası ile şu konulara hasredilmiştir ☐

23 Nisan, Brezilya'daki bedenlenme olayı (geçen sayımızda bu olayı tafsilâtlı şekilde size sunmuştuk).

30 Nisan, Telepati ve belli başlı telepati vak'aları. Bunlar arasında, ilk atom denizaltısı Nautilus'da, Kuzey kutbunun buzları altından Washington ile kurulan telepati bağı, izah edildi.

14 Mayıs, Klervoyans melekesi ve ilgi çekici klervoyans hâdiseleri anlatıldı.

21 Mayıs, Spiritizma literatüründen çeşitli örneklerle "Levitasyon" hâdiseleri anlatıldı ve kısa izahları yapıldı.

ANKET. — Mecmuayı devamlı takip

eden okurlarımızın hatırlıyacağı gibi, müddet önce, bir sene evvel açtığımız "Ruhsal Olaylar Anketi"nin devamı olarak şu sualleri yayınlamıştık:

1 — Bazı şeyleri olmadan önce sezer misiniz? Nasıl oluyor?

2 — Hayalet ve acaib şekilli varlıklar gördünüz mü? Nerede, Nasıl?

3 — Rüyalarınız çıkar mı? Bir olay olmadan önce rüyanızda gördünüz mü? Gördünüzse anlatın.

4 — Ruhlarla konuşulduğunu biliyor musunuz? Hiç böyle bir olaya şahit oldunuz mu?

5 — Falcılara inanır mısınız? Eğer fal baktırdıysanız doğru çıktı mı?

Bu anketimiz ümidimizin fevkinde âlâka ile karşılandı. Bilhassa Anket faaliyetimizin Türkiye'nin dört bir bucağında yayılmasında büyük yardımları dokunan başta Aydın'da neşrolan SES gazetesi olmak üzere bütün Anadolu gazetelerine huzurunuzda teşekkür etmeği borç bildirdik.

Ankete katılma süresi daha dolmuştur. Gelen cevaplar peyderpey tasnif edilmektedir. İlk tasnif neticelerini yayınlıyoruz ☐

1. Soru:
% 83,33 Evet % 16,66 Hayır

2. Soru:
% 22,22 Evet % 77,77 Hayır

3. Soru:
% 77,77 Evet % 11,11 Hayır

% 11,11 Şüpheli

4. Soru 1. kısım
% 88,88 Evet % 11,11 Hayır

2. Kısım
% 16,66 Evet % 83,33 Hayır

5. Soru:
% 33,33 Evet % 61,1 Hayır

% 5,5 Şüpheli

Elde edilecek neticelerin hassasiyeti Ankete iştirâk sayısı ile artacaktır. Bütün dostlarımızı Anketimize iştirâke dâvet ederiz ☐

BU DA TESADÜF MÜ ?

Spirit yazarlardan
Georges Gonzales'le bir görüşme :

Babam öldüğü zaman oniki yaşındaydım. Uzun
dair hastaydı ve annem evde olmadığı zaman-
da ben, elimden geldiği kadar bakıyordum. Arı-
ca birbirine geçmiş iki halkadan ibaret bir nişan
geçti vardı. Birinde kendi ismi, diğerinde babamın
ismi yazılıydı. Birgün annem iki yüzüğün birbi-
rinden ayrıldığını gördü. Bunu kötü bir olaya yor-
du. Aynı sıralarda, avlunun duvarı üzerine yu-
rutan bir baykuşun her akşam tam saat dokuzda
duvara düştüğüne dikkat etti. Öleceği gün, babam, bir
akşam üst üste, saatin henüz dokuz olup olma-
dığını sordu. Saat tam dokuzda da öldü. İşin garibi,
bu da tam dokuzda durmuştu.

— Bu bir tesadüf olamaz mı?

— Hayır. Her şey tesadüfle izah olunamaz. Bu,
çok basit bir izah olur. Bir defa da bir haberci ü-
stüne çıkmıştım ki, ben de tam bir inanç meydana
getirmiştim. 1913 yılı kasım ayında, rüyamda bana
gelen beyaz elbiseli bir adam gördüm.
Beni iyice seçemiyordum, fakat tanıdığım birisi ol-
duğunu seziyordum. Bana:

— Kardeşinin yeni reenkarnasyonunu (yeni
dünyaya gelen kardeşini) dedi.

— Fakat benim kardeşlerim hayatta!

— Birisi harpte ölecek.

— Kederden boğulacak gibi oldum.

— Hangisi? diye sordum. Beyazlı adam bana:

— Süvari olan kardeşini! diye cevap verdi ve
gitti. Sıçrayarak uyandım. Ter içindeydim.

— Nefese “Süvari olan kardeşim” ölecek diye
düşünüyordum. Sonra yavaş yavaş kendimi topar-

— Büyük kardeşimin sınıfı piyade idi; onun
askerlikten muafı; sonuncusu da topçu!

Süvari sınıfından kardeşim yoktu. Sonra harpte de-
ğildik. Demekki rüya iki bakımından da yanlışti.
Rahatça tekrar uyudum.

1914 yılında harp ilân edildiği zaman rüyayı hatı-
rladım. Topçu olan kardeşim askere çağrıldı ve
süvariye ayrıldı. Cepheye sevk olundu. Çarpışma-
ların ilk günlerinde, 11 Ağustos 1914 de kendi gru-
bundan birkaç erle birlikte bir vazife aldı. Bu vazife-
den hiç biri canlı dönemediler.

Rüyayı gördüğümünden beri ancak dokuz ay geç-
miş, fakat rüya doğru çıkmıştı.

Başka bir vak'ayı daha hatırlıyorum: Benim ka-
rım Gabrielle'e ait.

Olay 1954 Temmuzunda başladı. Büyük kızım
Georgette rüyasında kapının çalındığını görüyor ve
kocasına «kalk, kapıyı aç; diyor. Bana annemin
ölmek üzere olduğunu haber verecekler» Bu rüya,
muhtelif zamanlarda tekrarlandı. Nihayet 25 Eylül-
de korkunç bir kâbus gördüm: Karım ölmüştü ve
ben ağlıyordum. Fakat birden önümde ayağa kal-
kıyor ve ben bağıryordum: «Sen ölmedin! Ölme-
din!» Aynı zamanda büyük bir korku benliğimi
kaplıyordu.

Birkaç gün sonra başka kızlarımdan birinin ko-
cası Lucien Bartout da karımın öldüğünü rüyasında
gördü. 9 Ekimde medium dostlarımdan biri ölmek-
te olan karımı vizyon halinde, gördü. Ertesi gün ini
bir beyin kanaması sonucunda karım birkaç saat
içinde öldü. Çocuklarına telefonla haberi verdim.
Büyük kızım Georgette'e aynen önceden rüyasında
gördüğü gibi, geceyi kapısını çalarak annesinin
ölmekte olduğunu haber vermişler.

JULIN SELVA

RUHI TEMASLARDA ŞÜPHE UNSURLU

(Geçen sayıdan devam)

Yazan: Feridun TEPEKÖY

Gözününe aldığımız aletin en önemli itiraz noktalarından biri de şudur:

Umuma açık bir celsede, harflerin herkes tarafından takip edilmesi, cümlelerin veya kelimelerin doğuşu üzerinde müessir olacak bir fikir intikali ve telepatik nakil âmili olarak kabul edilmesi ihtimâlini düşündürmesi.

(Bu ihtimalin de nasıl bertaraf edilebileceğini yukarıda izah etmeğe çalışmıştık.)

Aletin Üstünlüğü :

1 — Dönen kurs üzerindeki harflerin hangisinin düğmeye basılacağı anda objektif önünden geçeceği hiç kimse tarafından daha önceden tayin ve tesbit edilemeyecektir. Bu sebeple, müdahale isteğiyle iradi olarak herhangi bir tesirin müessiriyeti akim bırakılmış olmaktadır.

2 — Medyomun eline verilecek ve uzun bir kordonla alete bağlanacak entröptörün kullanılışı gayet basit ve bilhassa trans haline tesir etmiyecek karakterdedir.

3 — Alınacak tebliğlerin hiç değilse, normal ve mutad dışı bir karaktere sahip olacağını herkese kabul ettirecek bir tertibe sahiptir.

4 — Muvaffakiyetli neticeler alınmadığı takdirde, medyomun kâfi bir kabiliyet üstünlüğüne henüz ulaşmamış olduğuna hüküm vermemize bir dereceye kadar imkân vereceğinden dolayı, medyomluk kabiliyetini ölçecek test de-

nemeleri içinde kıymetli bir yardımcı olabilmesi mümkündür.

5 — Herkesin malûmu bulunan tipolojik metodla temasın, tenkit ve hücum uğraması muhtemel bulunan mahzurlarını da bertaraf edecek bir yeterliğe sahiptir.

□

Celse tecrübelerine iştirak edenlerin teşkil ettikleri ruhi avranın çeşitli karakterdeki tesirleri, daha doğrusu, müsterek bir irtibatın kuvvetlendirilmiş tesirleri, medyom vasıtasıyla gayri şuur olarak entröptöre nakledilebilir. Böyle bir tertipli müdahaleye, biz daha ziyade bir yardım nazarı ile bakmalıyız. Zaten bir bakıma asıl ve müspet neticelerin daha kolaylıkla alınmasında böyle kolektif bir tesir kanalizasyonu büyük bir ehemmiyeti haizdir.

Ük Tecrübeler :

Harflerin sıralanarak mânâlı bir ifade halinde ortaya çıkmalarını temin edecek asıl amilin, aklımıza gelen ve teşevvüşe sürüklenmemize sebep olabilecek diğer faktörlerin arasında teşhis ve tesbitini kolaylaştırmak için sistematik bir çalışma ile dikkatli bir tahlil en başta gelen şartlardandır.

Başlangıçta nispeten basit ve kolay tecrübelere yer vermek, gerek tahlilin kolayca yapılabilmesi ve gerekse muvaffakiyet imkânlarını arttırması bakımından tercihe şayandır. Bu düşüncelerin f-

altında aşağıdaki şekilde bir tertip halinde çalışmalara başlamak her halde faydadan hali olmayacaktır:

1 — İlk tecrübe, normal haldeki bir insanın (Yani, hem bizzat kendisi medyum olmayacak ve hem de ayrıca trans halinde bulunmayacak.) evvelde tayin edilmiş bir kelimeyi (meselâ Evet kelimesi), alet vasıtasıyla yazabilmek için, merak, istek ve ciddi bir cehitle faaliyete geçmesiyle başlayabilir.

(Burada, başlangıçta, belki tespit edilmiş bir tek harfin yazılması kolaylık bakımından daha uygun gibi görünebilir. Ancak de haddizatında meselâ saniyede bir harf yazan ve iki seri harf ihtiva eden bir harfin bu dönüşü esnasında istenilen harfi yakalamak İHTİMALİ, belki de ihtimali gayri mümkün bir kıymet kazanır. Ancak böyle bir tecrübeden sarfıyatın etmek her halde faydalıdır. Bu bakımdan beş, altı harfli bir kelime ile işe başlamak daha uygundur.)

Yapılan tecrübenin mümkün olduğu kadar şartlarını bozmadan tekrarlamak suretiyle ikinci bir ihtimaliyet nispeti tayin edilir. (Ancak bu ilk tecrübe süjenin normal NÖRMAL bir halde bulunduğu zaman tayin edecek kıfayetli bir teşhis vasıtasına sahip bulunmadığımız için, zihni bağlı şuuru ile serbest şuuru ve aletlik temas ve irtibatların bu tecrübe sürecindeki müessiriyet nispetlerini hassaslikle tayin etmekten çok uzağız. Buna rağmen, biz bu tecrübede sadece bağlı şuuru başlıca rol oynadığını kabul etmekle tecrübenin daha büyük bir katıyet ve

— 0 —

mânâ kazanarak bir ispat vasıtası olmasını temin etmiş olacağız.

2 — Aynı tecrübeler bir gurup tarafından müştereken tekrarlanabilir. Alete yazdırılması istenen kelime evvelâ bir kâğıt üzerine yazılır, herkes elele tutuşarak müşterek arzu ve tesirlerini alete iletmeğe çalışırlar. Bu arada bir tecrübeci de entröptörü hareket ettirmek için vazifelenir.

3 — Manyetik veya hipnotik usullerle hipnoz haline sokulan süjenin, keza alet vasıtasıyla manalı bir kelime yazabilmesi için çeşitli çalışma ve tecrübeler yapılabilir. Bu arada hipnotik uyku halinin muhtelif kademelerinde aynı tecrübeler çeşitli şekillerde ve bir çok kere tekrarlanarak neticeleri tespit edilerek ihtimaliyet nispetlerini hesaplanır.

4 — Klervuayan medyumlarla, hipnotik ve manyetik hipnoz hallerinde keza aynı tecrübeler tekrarlanır.

5 — Bedensiz varlıklarla irtibat tesis edebilen kuvvetli medyumlarla, evvelâ medyumun normal halinde iken sonra da trans ve irtibat halinde olmak üzere çeşitli tecrübeler girişilebilir.

6 — Parmağının ucu ile veya meselâ ensesinden okumak gibi kabiliyete sahip süjelerle de çok enteresan ve mühim neticeler elde edilmesini sağlayabilecek tecrübeler başlanabilir.

7 — Fizik kabiliyete sahip medyumlar vasıtasıyla aynı mahiyetteki tecrübeler tekrarlanır ve elde edilen neticeler grafikler halinde tespit edilerek kıymetlendirilmeğe çalışılır.

RUH
ve
MADDE

4 üncü Cildimiz bütün bayilerde satışa arz edilmiştir.

Arzu eden okurlarımıza ödemeli olarak gönderilir.

Sipariş adresi: P.K. 1157 İstanbul

RUH DOSTLARIMIZDAN

CEHİT VE GAYRET

Başlamak, niyet edilmiş her işte başlamak; düşünülen her şeyde başlamak, muvaffakiyete doğru hareketin ilk ışığıdır. Başlamak bir cehtin, bir azmin, bir iradenin ilk tecelli ettiği noktadır. Bu noktada büyük bir hazırlanışın, plânlı bir düşünüşün fiile dökülmüş bir hâli mevcuttur. Başlamak iyi şeydir. Başlamak ve başlangıçtaki bız, azim ve irade eserini devam ettirerek, işi sonuna kadar başlangıçtaki azim ve iradenin kudreti gibi, kudretiyle beraber devam ettirmek lâzım. Ve sonuna doğru da ,gene başlangıçtaki azim ve iradenin sönmeden, gittikçe artan bir şekilde devam etmesi insana, başlamış olduğu fiilin daha ötesindeki bir fiile girebilme kudretini kazandırır. Lâlettayin dünya hâdiselerine başlamak ve onları idame ettirebilmek dahi hayli bir cehtin, düşüncenin ve azmin neticesinde vuku bulmaktadır. Fakat İ-lâhî yola, düşünülmüş ve plânlanmış bir işe, başlayabilmek için iyi düşünmek, büyük düşünce ve irade eseri göstermek ve o işe başladıktan sonra da büyük bir ceht ve gayretle kudretli ve kuvvetli olarak gittikçe arzusunu kamçılıyarak ve iradesini, elinden geldiği kadar, büyük bir kudretle kullanarak o yolda yürümeye devam etmek lâzımdır. İ-lâhî yolda plânlanmış bir işte yürümek için başlamak, diğer işlerde başlamağa benzemez! Dünvevi işlerde başlamak ve muayyen bir müddet sonra bırakmak; muayyen bir cehtin, muayyen bir düşüncenin if-

Varlık : Bir Dost

Medyom : M. F. Öğretici

7/10/1958

lâs edebilmesi, büyük kayıplara münce olmaz. Nihayet hırpalayıcı bir yorgunluğun boşa gitmesi veyahut da bir miktar dünyevi kazancın veya servetin yok olması ile neticelenir. Fakat İ-lâhî yolda düşünülmüş ve plânlanmış bir organizasyona girip, o işte başlamağa karar verip de ileride bu işten caymak veya dönmek o insana çok büyük ve pahalı bir kayıba eziyetli bir yolculuğa, maksatlı bir gidiş ve serseri bir dönüşe saplanmasına mâl olur ki, bu, başlayanın, başlangıçtan sonra geri dönenin, ruhunun parçalanmasına kendi benliğini kaybetmesine, hırpalayıcı ve ezici bir cehennemine içine atılmasına sebebi olur. Onun için, başlangıç esastır.

Bu başlangıç, iyi düşüncenin, çok kudretli ve azimli, iradenin mahsulü olmalıdır. Büyük bir irade, çelik gibi bir irade; dönmeyen, dürüst ve azimli, inbl-raf etmesini bilmeyen bir irade, keskin bir irade lâzımdır. Bu irade, verilmiş kararın ve düşünülmüş plânın yürütülmesine vasıta olacak o başlangıç elemanını (ruhu) önüne gelecek bütün engelleri yıkarak istikametine doğru muazzam bir hızla götürmüş, görüşünü ve istikametini bu yola tevcih etmiş ve o yoldan başka hiç bir şey görmeyen, o yola doğru yönelmiş olması lâzımdır. Bu yola çok büyük kudret ve kuvvetle bağlanmış olması lâzımdır. O yol onun için idealdir; onun için aşktır; onun için en büyük sadettir. Ondaki gayri hayat unsuru ve ondan gayri hayat medarı yoktur. Onun i-

bir insan için, bir insanın yaşayabilmesi için, nasıl nefes alması, kalbinin işemesi, kan deveranı şartsa; işte bu yolun bu organizasyonda çalışacak olan varlığın, çalışacak olan elemanın istikameti, damarlarındaki kan, ciğerlerindeki nefes, kalbindeki hareket gibidir. O inanın o duyusu, o isteyiş, o istikamete çok büyük bir titizlikle, müsamaha bilmeyen bir kudret ve irade ile, ilerlemesi lâzımdır. Bunu idrak etmiş, bunu idrak edebilmiş ve ona göre hazırlanmış, kendini ona göre ayarlayarak kararını vermiş varlıkların, elemanların, artık İlâhî iradenin, İlâhî mânâların verdiği ilhamlara kulaklarını dayayarak onların gösterdiği ışıklara gözlerini saplayarak, büyük bir aşk büyük bir şevk, büyük bir bağlılık, büyük bir azimle o istikamete, o ışığa, o yola doğru büyük bir kudretle sarılarak çalışmalarını ve yollarına devam etmeleri lâzımdır. Bu devam onların liyakatini arttıracak, hızlarını kuvvetlendirecek, yollarındaki azim ve cehtini kamçılıyacaktır.

İşte böylece hazırlanmış, yoluna rehan olmuş, istikametinde en ufak bir ihmali, ve istikametini şaşırtaçak en küçük bir düşüncüyü şiddetle silkip atarak kendi istikametine ve kendi yoluna doğru büyük bir hızla ve büyük bir bağlanışla sarılmış olan elemanlar, istikametlerini yolda ve o yolda onlara verilmiş vazifeden kendilerinin karşılıklarına çıkmış son liyakat imtihanından, muzaffer çıkacaktır. Bekleyin, bu bekleyiş size İlâhî ışıkların rahmetini verecektir, **isteyin**, bu isteyiş İlâhî ışıkların gözlerinizin önüne serilmesine yardım edecek; **çalışın**, bu çalışışınızın yolunuzda yapılacak bir çok işlerin neticesini aydınlatacak, içinizdeki aşk ve iman ruhunuzdaki isteyiş büyük bir destek. Bu destek sizin daha ilerideki büyük vazifelerinizde size yardımcı bir unsur olacaktır. İsteyiş büyük oldukça, verilen de o nisbette, o derece büyük olacaktır. İşinize karşı sarılış, davranış ve hareketleriniz, size o nisbette büyük bilgiler ve büyük kazançlar sağlayacaktır.

Şöyle düşünün: Bir insan bir şeyi kaldırmak isterse o işi bir parmağı ile mi, yoksa bir eli ile mi, yoksa iki eli ile mi daha kolayca kaldırır, veya yapar? İşte, sizin İlâhî âlemden isteyişiniz, böyle bütün gücünüzle olmalıdır. **Bütün kuvvetinizle, bütün kudretinizle, ve mevcudiyetinizle isteyiniz.** Gelecek günler sizin büyük isteyişlerinizin semeresi olacak ve size bâzı öncü bilgiler tarafımızdan dikkate alınacak, ve o günün icaplarına göre tatbikatı verilecek, ve sizlere yaptırılacaktır.

Çalışmalarınızı daha iyi, daha verimli yapmak elinizdedir. Kemal ve olgunluk büyük bir cesaretin, büyük bir azim ve iradenin, çok kuvvetli bir çalışmanın neticesinde mümkün olacaktır.

Yeter mi?

B.R. — Yeter.

— Allahaismarladık.

Okuyucularımıza

Günlük hayatınızda, tekâmülünüzle, ruhi hayatınızla ilgili çözemediğiniz **problemlerinizi bize sorabilirsiniz.** Her ruhi buhran, her sebepli veya sebepsiz iç sıkıntısı, her psiko somatik hastalık **Fikri bir aydınlanmaya ihtiyaç gösteren bir problemin işaretçisidir.** Ruh ve Madde sizleri teselli edecek değildir. Ancak gerçek problemlerinizin ne olduğunu bulabilmekle sizlere yardımcı olacaktır. Bize mektupla durumunuzu anlatınız.

RUH VE MADDE

Dünyanın dört bucağından sizler için haber toplamaktadır. RUH ve MADDE'nin gelecek sayılarını bekleyiniz.

Abone adresi: P.K. 1157 - İstanbul

Yardımcı Üye Dostlarımıza

İki yılda iki misline yükselen sayılarınız bizlere güven ve ümit vermektedir. Sevincimizin akis ekranı olarak «YARDIMCI ÜYE KÖŞEMİZİ» de sizlere ayırmış bulunuyoruz. Sorularınız, dilekeleriniz ve bütün müşkülleriniz, gücümüzün yettiği kadar bu sütunlarda dile getirilecektir.

Anket hüviyetini taşıyan son mektubumuzdaki sorulara tarafınızdan verilen cevaplar ve gösterilen ilgi bizleri çok duygulandırdı. Hepinizi tebrik eder, teşekkürlerimizi iletiriz.

İlk defa gönderdiğimiz, felsefi ekollerin fikir ve tenkitlerini ihtiva eden 22 sahifelik derslerimizden sonra Okültizm (Gizli İlimler) konulu ikinci dersten de 5 sahifelik bir kısım gönderilmiştir. Birkaç yardımcı üye dostumuz - üzülerek bildiriyoruz - bu dersleri alamadılar. Çünkü değişen adreslerini bize bildirmemiş olduklarından dersleri geri geldi. Gerek ilk, gerek ikincisinden alamamış olanların lütfen yeni adreslerini bildirerek eksik ders notlarını isteyebileceklerini hatırlatırız.

Belirli aralıklarla dersleri göndermekte devam edeceğiz. İlk derslerin 22 sahife birden gönderilmesinin (okunup üzerinde durulması yönünden) pek istifadeli olmadığını düşünerek devamlarını 4-5 sayfalık kısımlara bölerek göndermek kararındayız. Üzerinde durulsun; sorulacak sualler sorulsun; bizler de sizlere müphem noktaları açmağa çalışalım. Maksadımız bir ders notu göndermek olmadığına göre, hizmetin, bir bütünlüğe ulaşması elzemdır. Bütün, tam bütün olmayabilir. Fakat iyi niyetlerimizin tesirleri hepimizi kuşattığı kadar aradaki engellerin, mesafelerin önemi azalır.. ve kalmaz.

Bir kısım yardımcı üyelerimiz diğer yardımcı üyelerimizle tanışmak ve mektuplaşmak istediklerini yazdılar bize. Biz de onların bu güzel arzularını yerine ge-

tirmek için, her ay, sicil numarası siyle beş-altı dostumuzun isim ve adreslerini bu köşeden sizlere bildirmeğe başlamış bulunuyoruz.

İrtibatımızın devamı için lütfen adres değişimlerinin lütfen hemen bildirilmesini;

Aylık aidatlarını posta havalesiyle gönderen yardımcı üyelerimizin - meciup ve zarflarının baş taraflarına yazmalarını rica ettiğimiz - yardımcı üye numaralarını ve aidatının hangi aya ait olduklarını, havale kâğıtlarının hanesine kısaca her zaman işaret etmelerini;

Aidatlarını uzun zamandır göndermemiş bulunan dostlarımızın taahhüt etmiş oldukları aidatlarını ödemelerini veya ne zaman ödeyebileceklerini bildirmelerini;

Yardımcı üye olmak isteyen diğer dostlarımızın da mecmuamızdaki formleri doldurarak iki adet vesikalık fotoğrafla beraber adresimize göndermelerini rica ederiz.

Bize yardımcı üye dostlarımız, mülk imkânsızlıklar sebebiyle uzun zaman aidatlarını ödeyemediklerini ve bu yüzden ilişkilerinin kesilip kesilmediğini veya borçlarını taksitle ödeyip ödeyemiyebileceklerini sormaktadırlar. Yardımcı üye aidatı teberru mahiyetindedir. Taahhütlerini yerine getiremeyecek kadar müşkil durumdaki dostlarımızın bunu bize bildirmeleri, imkânlarımızın hududunu zebilme yönünden lüzumludur. Bağlarımızın kopması yönünden asla!.. Bizler birbirimize para ile değil, bilgi alış-veriş ile bağlıyız. Bunu temin edemiyenin bağları kopar... Fakat bu bilgi alış-verişinin ifasında maddi imkânlar sağlamak kâretinde olan dostlarımızın, imkânları nisbetinde bize yardımcı ellerini bu yönde de uzatmakta devam edeceklerinden eminiz. Birikmiş borçların birden tediye-

güç olacağını taktir ettiğimiz için,
yeni olanların taksitle, yenilerinin
her ay muntazaman gönderilmesini - iki
tarafa da kolaylık sağlaması bakımın-
dan - uygun bulmaktayız. Dünya vasa-
nda bulunuyoruz... Neyin neye vasıta
bulduğunu bilerek maddî şartların tahak-

kukunda da ahenktar olmamız bir zaru-
rettir.

Aşağıda isim ve adresleri yazılı
yardımcı üye dostlarımızdan (4) sicil sa-
yalı Seyfi Tezcan Dostumuz dünyadan
ayrılmış bulunuyor. Önündeki yolda da
başarılar dileriz.

YARDIMCI ÜYELERİMİZ :

1. Zeki Turgut Erce
Iskitler Cad. Sel. Sk. No. 11

ANKARA

2. Tulunay Erdem
Maliye Vergi Memuru

Gerze - SİNOP

3. Mehmet Gökrüklü
Paşakapısı Ceza ve Tevkif Evi
Kâtibi

Üsküdar - İSTANBUL

4. Seyfi Tezcan
(Ölmüştür.)

5. Talât Kuran
P.K. 7

Aksaray - NİĞDE

6. Şahin Can
1129 Sk. No. 41

Yeşildere - İZMİR

YARDIMCI ÜYE MÜRACAAT FORMÜLERİ :

Yardımcı üye olmak isteyeninin :

- 1) Adı
- 2) Soyadı
- 3) Doğum tarihi
- 4) Doğum yeri
- 5) Medeni hali
- 6) Mesleği
- 7) Tahsil durumu
- 8) Aylık aidatı
- 9) Adresi
- 10) İki adet resim

Not: 1 — Aylık aidat 2,5 ilâ 10,00 lira arasında olup teberru mahiyetindedir.
Zarfın ödenebilecek miktarın taahhüt edilip her ay muntazaman gönderilmesi.

2 — Adres değişikliklerinin hemen bildirilmesi (Aksi halde üyelik kaydının
silineceğinin bilinmesi).

3 — İki adet vesikalık fotoğrafın birisi Yardımcı Üye Hüviyet Kartına ya-
ıştırılıp sahibine gönderilir. Diğeri Yardımcı Üye Kayıt Fişine yapıştırılır.

4 — 18 yaşından küçük olanlar yardımcı üye kaydolunamazlar.

5 — Yardımcı Üyelik kaydının yapılmasını müteakip bildirilecek Yardımcı
Üye Sicil Numarasının, her mektup ve zarfın baş tarafına ve aidat gönderilen
posta havalesinin not sütununa "Y.Ü.: ..." şeklinde her zaman yazılmasının lütfen
unutulmaması.

YAZILACAK DİLEKÇE ÖRNEĞİ :

Türkiye Metapsişik Tetkikler ve İlmî Araştırmalar Cemiyeti Başkanlığına
P. K. 1157 İSTANBUL

Yukarıdaki formülleri şartlarına uynayı kabul ederek dolduran ben, Cemiyete
yardımcı üye kaydolmak istiyorum.

Yardımcı üye kaydının yapılmasını rica ederim.

Tarih : 196

İmza :

ÖLÜM

Nedir?

(Geçen sayıdan devam)

Yazan : Ergün ARIKDAL

KÜÇÜK ÇOCUĞUN ÖLÜMÜ :

Küçük oğlanın son anlarında yanında bulunan bir kadıncağızın (ki hiçbir özel vasfı yoktur) anlattıkları şöyledir :

“Annesiyle beraber küçük hastanın başında bekliyordum. İki buçuk yaşındaydı ve onu üç dört günden beri yatağa düşüren ihtilâçlara yakalanmıştı. Annesi, başucunda, bir elini tutuyordu ve ben de yatağın diğer yanındaydım. Annenin yan tarafında ve benim karşımda bulunan şömineden parlak bir alev yükseliyordu. Birden, benimle şöminenin arasına giren koyu bir şey yüzünden, bu alev in gölgelendiğini gördüm. Biteviye ileri geri dalgagalanan bu şeyin ne olduğunu bilmiyordum. Bu tuhaf şeyi anneye gösterdim, fakat hiç bir şey görmediğini söyledi. Bu zaman zarfında çocuğun ihtilâçlı hareketleri kesildi; küçük yatağında hareketsiz yatıyordu ve bu halde ölüm anı gelinceye kadar kaldı. Çocuğun ölümünden bir dakika evvel ateşin kararmasını farketmeğe başlamıştım; olay son nefesini verinceye kadar devam etti. Bundan sonra, ışığı parlak ve berrak gördüm.”

Bu olayda, ölen kimsenin seyyalevi bedeninin maddi bedeni terkedişi müşahade edilmektedir; müşahide göre az çok gölgeli veya parlak görünür, dalgalı hareket eder.

PARLAK BİR BULUT GİBİ :

Hassas bir kimsenin müşahadesi şöyledir :

“Can çekişenin teneffüsü hırıltılı bir hale geçtiği anda, beyaz bir bulutun bedeninden çıktığını ve sekiz, on santim mesafede kendiliğinden durduğunu gördüm. Arkadaşım da dikkatle bakıyordu; sonra dikkatim yatağın başucunda, güne ve ayışığı arasında bir ışık saçan ve yüz ile yüzyirmi santim yükseklikte bulunan küçük bir buluta çekildi; bir sükun halinde yoğunlaşıyordu. Bu bulutun içinde, merkezde gitgide parlaklaşan, büyük bir ışıklanma tefrik ediliyordu; merkezden muhite doğru, hensi baş döndürücü bir hareket içinde fırlıyor görünüyordu. Bu olayı hastanın son nefesini verdiği anda tekrar gördüm ve o zaman bu sütun yükseldi ve gözden kayboldu.”

YİRME YAŞINDA GENÇ BİR KIZIN ÖLÜMÜ:

Olay genç kızın kız kardeşi tarafından müşahade edilmiştir. Kızcağız zatülcenp'ten ölmüştür:

“Yeryüzü hayatının günlerinde, zavallı hasta üzüntülü, tedirgin ve hezeyanlı olmuştur; yatağında durmadan sayıklayarak dönüyordu. Bu zamanda Edith (kız kardeşi), başı üzerinde biriken genişliyen tedricen tekâsüf eden ve bir dumanı andıran, hafif bulutumsu bir şekli farketmeğe başladı. Bu şekil ölen kardeşinin bütün şekil ve ifadesini, bütün teferrüatı ile, almağa başlamıştı. Bu suret, hastadan elli, altmış santim yukarıda, ha-

...da dalgalanıyordu. Son günler yak-
laşıkça hastanın çırpıntılı halleri sükû-
na erdi; akşama doğru, agoniye bildiren
her bir bitkinlik öktü. Edith son de-
rece bir dikkat içinde kız kardeşini, sey-
rediyordu: yüz mor ve kırşuni arası bir
renkte; bakış bulanık, fakat yukarıda
seyyalevi şekil kırmızı renk alıyor ve vü-
cudun siir'atle terk eden hayatın tedri-
cen canlanmasını andırıyor. Bir müddet
sonra, çocuk yastığı üzerinde atıl ve su-

ursuz nzanıp kalıyor, fakat şekil, bundan
sonra, canlı bir ruh şekline kalbediyor.
Bununla beraber ışık kordonları, ki e-
lektrik parlaklığına benziyor, önce kaibe,
beyne ve diğer hayati organlara bağı-
yor. Ayrılık anı gelince ruh, bir müddet
cansız vücudun diğer tarafına geçmek ü-
zere, iki tarafa sallandı. Görünüşte çok
zayıf ve zahmetle ayakta duruyormuş gi-
biydi, ama vücudun tam şeklindeydi."
(Devamı var)

Büyük Vazifeliler

(Sayfa 5 den devam)

...reketeye geçmesi. Bu, bugün içinde ya-
şadığımız günlerde dahi, zalim, her an
karar değiştiren insanlarda mevcut de-
ğildir? Ruhi olgunluğa götüren yolun
her icaplarından birinin, ters tecelliler
karşısında gösterilen sabır, mukavemet
ve azim olduğu aşikârdır.

Firavn'ın Kızıldenizde boğulan ordu-
su için Tevrat ezcümle şöyle demektedir:
İsraililer çok korkup kaderlerine acın-
makta, Musa da onları teskin edip olay-
ları dikkatle izlemeğe teşvik etmekteydi.

«İsrail ordusunun önünde yürüyen
Allahın meleği yerini değiştirip arkala-
rında yürüdü... Ve Mısırlı ordusu ile İs-
rail ordusu arasına geldi.. Ve bütün gece
biri ötekine yaklaşamadılar.

Ve Musa deniz üzerine elini uzattı,
ve Rab bütün gece kuvvetli şark yeli ile
denizi geri çevirdi ve denizi kara etti,
ve sular yarıldı. Ve İsrail oğulları kuru
yerden denizin ortasına girdiler.. Ve Mı-
sırlılar onları kovaladılar ve Firavunun
bütün atları ve cenk arabaları arkala-
rından denizin ortasına girdiler.. Rab...
Mısırlıların ordusuna baktı.. Ve Mısırlı-
ların ordusunu bozdu. Ve arabalarının
tekerleklerini çıkardı. Ve onları güçlük-
le sürdüler.

Ve Rab Musaya dedi: Elini deniz ü-
zerine uzat.. Ve Musa elini deniz üzeri-
ne uzattı, ve sabaha karşı deniz kendi
sıkınına döndü; ve onun karşısından Mı-

sırlılar kaçtılar; ve Rab Mısırlıları deni-
zin ortasına silkip attı. Ve sular dönüp
cenk arabalarını ve atlarını, onların arka-
sından denize girmiş olan bütün Firavun
ordusunu örttü; onlardan bir nefer bile
kalmadı.

E

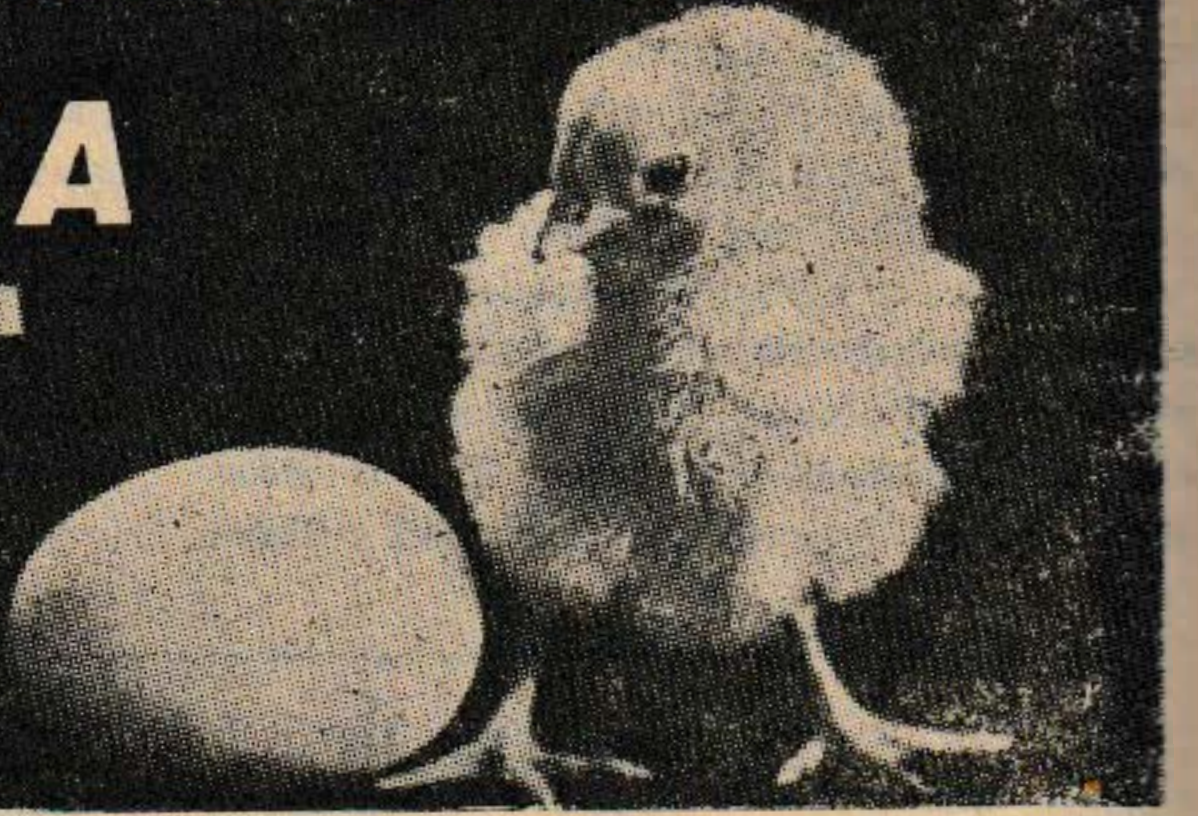
Bütün bu anlatılanlardan çıkarma-
mız mümkün olan bir kaç önemli sonuç
var:

1 — Vazifesi «Rabbin Meleği» ile an-
latılan bir vasıta ile Musaya tebliğ, vahy
ve ilham edilmiştir. Musa vazifesini an-
lamıştır. Musanın rüyeti budur.

2 — Musa devamlı yardımlar içinde-
dir. Olaylar bunu apaçık ortaya koymak-
ta fakat insanlar olaylardaki bu mantıki
sıralanış ve istikametlenişe bir mana
verememekte ve belki de bunu tesadüfe
atfetmekte, hasılı kendi realitelerine gö-
re tefsir edebilmektedirler.

3 — «Gerçeğe inanış» da aralarında
fark olanlar sert imtihanlardan geçerek
birbirlerinden ayrılmaktadırlar. Burada
insanların hürriyetleri, bilgileri nisbetinde
tamdır. Olaylar hiç bir zaman yalnız bir
tarafa hitab etmemekte yalnız, anlayış
yakınlıkları olanlar iki saf halinde sıra-
lanmaktadırlar. Bu yeryüzüne inişleri,
bedenlenişleri sırasında da böyle idi, ö-
lüm bir son olmadığına göre geriden ge-
lenler de bir gün aynı yollardan geçecek-
tir. Eski bir atalar sözü «Her Musanın bir
Firavunu vardır» der.

DÜNYAYA SAKAT GELENLER

Yazan: Henri Dejean, Dakar

Ben, Tanrının âdil ve şaşmaz kanunlarındaki gerçeği aramayı reddedenler için gizli kalan şeyleri olarak, Thalomide denen olarak, Tholomide denen ilâç yüzünden veya diğer zahiri sebeplerle dünyaya sakat gelen biçare çocuklar hakkında şöyle düşünüyorum: Son iki dünya harbinde beşeriyete karşı bir çok suçlar işleyenlerin enkarnasyonları, (bedenleşmeleri) dir bunlar. Fizik sakatlıkları onları hemcinslerine karşı zararsız hale getiriyor.

Bazıları diyecekler ki: "Bu bir şeye yaramaz; çünkü onlar bu hayatlarında önceden yaptıklarını hatırlamıyorlar ki!"

Emin olunuz ki, dünya şuuru bunu bilmese dahi, ruhları bunu bilmekte ve büyük azaplar çekmektedir. Bu onun cezası, önceki hareketlerinin neticesi olan kaderidir. Tanrı Rahîmdir; elbette; fakat aynı zamanda adıldır de. Kendi

Bakar'dan M. Henri Dejean Revue Spirit'e yeni reenkarne olanlar mevzuunda bir mektup yazmış bulunuyor. Burada; yeniden dünyaya geliş hakkında kendi özel fikirleri mecmuamızı ilzam etmemektedir. Herkes istediği gibi düşünecek hakikatları derece derece, kısmen görebilecektir. Bizi alâkadar eden, günlerimizde «reenkarnasyon» hakikatının insanlarda ne gibi tepki ve tefsirlere yol açtığıdır.

kanunlarının zıddına bir şeyi kabul etmez. Bu ruhların hatalarını ödemesi lâzım; öbür dünyaya yeniden dönmeden hesaplarını tasfiye etmeleri lâzım...

Onların kurbanlarına gelince: mes'ut alemlerde bulduktan sonra daha i-

yi bir enkarnasyonla dünyaya yeniden gelmek kaderini kazanmış bulunuyorlar bence. Bu demek değildir ki onlar kötü insiyaklarının tesiri altında yeni hatalar işlemeyecekler, kibirli ve gururlu olmayacaklar; fakat onlar dahi işledikleri hataların cezalarını çekeceklerdir. Bunun içindir ki yeryüzünde hareketlerimize çok dikkat etmeliyiz; doğru yaşamalıyız; bizi devamlı olarak kötü yollara sürüklemeye çalışan geri ruhların zararlı tesirlerine kendimizi bırakmamalıyız; kibir ve ihtirastan uzaklaşmalıyız. Tabiata ve kanunlarına hürmet ederek yaşamak, yemek için öldürmek, belki hatta yalnızca nebâti gıdalarla geçinmek. Süt ve yumurta gibi ikinci derecede hayvani ürünlerle beslenmek icab edecek.

Bu dünyanın servetlerine ihtiras göstermemek için iyi ve doğru olmamız lâzım. Öbür tarafa muha-

sebesi günü gününe tuttu-
rmuş bir kaderle ve az-
çok temiz bir ruhla gitmek
lâzım.

Bu genellikle zanne-
diğinden daha kolaydır
da: Yalnız öldükten sonra
değil bu dünyada da hangi
hareketlerin insanı mes'ut
olacağını anlamak lâzım.

Peki niçin tereddüt e-
derler? Niçin? Heyhat! Bu
bizim irsi düşmanımızdır:
Cehalet, Bilgisizlik.

Eğer çocukların en kü-
çük çağından itibaren bu
bilgiler kendilerine veril-
seydi insanlar bilgi ile ha-
reket ettiklerinden elbette
daha iyi olacaktı.

Fakat ben bu söyledi-
ğimin zarurî olarak ger-
çekleşeceğine inanıyorum.
Fakat Tanrının kanunla -

rındaki şaşmazlık göz ö-
nünde bulundurulursa, her
şeyin zamanını bekle-
mek lâzım; bir şeyi zorla-
mamak lâzım. Bizim bu
yönde telâşlanmamıza hiç
lüzum yok. Bizim «gecik-
me» gibi gördüğümüz şe-
yin cesaretimizi kırmama-
sı, bil'akis iyi yolda diren-
mek için teşvik etmesi lâ-
zım. Belki bizim yapama-
dığımızı bizden sonrakiler
yapacaklardır. Bu bir za-
man meselesidir.

Malûl çocukların anne
babalarına gelince: Onlar
başlarına gelenlerin sebe-
bini anlamıyorlar. Kendi-
lerini böyle bir felâketle
karşılaşmak için suçsuz
buluyorlar. Üzerinde dü-
şünmek lâzım! Onlar da
insan kardeşlerine karşı
suçlar işlemişler veya suç

işleyenlere bilerek, bilme-
yerek yardım etmişlerdir.

Bu hayatlarında böyle
bir suç bulmuyorlarsa, da-
ha evvelki hayatlarında da
suç olmadığına emin mi-
dirler? Her şey günün bi-
rinde ödenir ve insan ba-
şına gelenleri hoşlukla ka-
bul etmelidir. Çünkü Tan-
rı ne yaptığını bilir; bütün
yaptığı bizim tekâmülü-
müz, neticede iyiliğimiz i-
çindir.

Bu demek değildir ki
bu talihsizleri sevmeyelim!
Aksine... Bir gizli düşün-
ceye sahip olmadan onların
kaderlerini tamamlama-
larına yardım etmek. Onları
sevmek, onlara niçin bun-
ların olduğunu izah etmek
lâzımdır. Gelecek günleri-
nin daha iyi olduğunu
onlara öğretmek gerekir.

African Mythes and Tales,

Suzan FELDMANN

UNUTULAN HABER

(Afrikada Hottentot'larla renkarnasyon inancı)

Söylendiğine göre Ay bir gün insanlara bir böcek yolladı. Ve dedi ki: "Git, insanlara söyle: Ben nasıl öldükten sonra da yaşıyorsam, siz de öyle, ölecek ve yaşayacaksınız."

Böcek bu haberle yola çıktı. Fakat yolda tavşan ona yetişti ve sordu: "Hangi vazife ile yola çıktın?" Böcek cevap verdi:

"Ay tarafından insanlara: nasıl kendisi öldükten sonra yaşıyorsa onlarm da öleceklerini ve öldükten sonra yaşayacaklarını söylemeğe yollandım."

Tavşan dedi ki: "Sen hecırüksiz bir koşucusun; bırak ben gideyim..."

Bunun üzerine koştu; insanlara geldiği zaman onlara: "Ben Ay tarafından size (Ben nasıl ölü-
rüm ve öldüğüm zaman yok olursam siz de öyle ölecek ve yok olacaksınız) demeğe geldim" dedi.

Tavşan bundan sonra Ay'a döndü ve ona insanlara ne anlattığını söyledi. Ay buna çok kızdı ve dedi: "Sen hangi cesaretle onlara benim söylemediğim bir şeyi söylersin..." dedi. Bir odun parçası aldı ve tavşanın burnuna vurdu.

İşte o günden beri tavşanın burnu ikiye ayrıktır; fakat insanlar da hala onun söylediğine inanırlar...

HAYATIN SIRRI

ÇÖZÜLEBİLECEK Mİ?

(Geçen sayıdan devam)

Yazan: Dr. Recep DOKSAT

Şimdi, bir başka ilgi çekici problem daha ortaya çıkıyor. Şayet, sentez yolu ile bir virüs imâl edilebilirse ve eğer bu virüs, biribirinin aynadaki akisleri gibi iki cins halinde canlı kılınabilirse, o takdirde bir değil iki çeşit hayat, iki çeşit canlı imâl edilmiş olacaktır. Biri dünya tipi, diğeri de bu dünyanın ve bu kâinatın aynada aksi gibi olan muakis dünyanın tipi. Kâinat (Univers) ve aksi Kâinat yani (Anti-Univers).

Lee ve Yang adlı Amerikada çalışan iki Çinli fizikçi, atom partikülleri üzerindeki tecrübeleri ile, bir müddet evvel, Kâinatın içinde bulunduğumuz bölgesinde mekânın simetrik olmadığını ve maddenin en küçük zerrelere olan partiküllerin burada, bizzat kendi etraflarında mümtaz bir istikamette dönme meylinde bulduklarını göstermişlerdir. Bu fenomene (non-conservation de la partié) yani tam müsavâtı ve çift olma, ikiz olma halini, iki imkânı da beraber kullanmayı muhafaza etmeyişi, deniyor. Bu fenomenin sebebi hakkında da hiç bir şey bilinmiyor. Şayet bir diğerkâinat, bir anti-univers varsa, ki mevcut olabileceği bu tecrübelerden istidlâl ediliyor, oradaki varlıklar bizdekilerin aynadaki aksi gibi olmak gerekir. Ve ihtimal buradaki bir objenin oraya aktarılabilmesi için dördüncü buuddan bir aşışla bir kendi mihver-i etrafında dönüşle mümkün olacak bir rotasyon lâzım ve kâfi gelecektir. Bu da bir geometri problemidir.

Zaten her halükârda geometri ve mimari, canlı varlıkların teşekkülünde işe karışıyor. Geometri zaruret! Partiküllerin yığılma tarzı, moleküllerin helezon-

lar teşkili, bu helezonların kendi mihverleri etrafında dönüp katlanarak ve diğerkâinatın keza etrafında dönerek aldıkları biçimin karışık mimarisi, hayatın anahtarıdır.

Netekim irsiyet mevzuunda son çalışmalar bu mimarinin sırlarını çözme amacıyla girişilen teşebbüslerdir ki bilhassa kromozomların mimarisi üzerinde duruluyor, yani moleküler mimari. Bu yeni araştırma sahasına da moleküler biyoloji deniyor. 1962 Nobel mükâfatını alan, Max Perutz, John Kandrew, Francis Crick, Maurice Wilkins ve J. D. Watson, hep genetik üzerinde çalışan kimyacı ve hekimlerdir. Kromozomlardaki moleküler mimaridir ki fil veya sinek olacak bir canlının kaderini tayin ediyor. Eğer bu sahada başarılar elde edilirse, dünyaya ucubeler kadar üstün zekâ ve kabiliyetli mahlûklar getirmek de imkân dahilinde görülüyor.

Geometri ve matematik ön plânda. Suyun, hayatın sentez ve zuhurunda ön plânda rol oynaması da geometrik ve matematik hususiyetine bağlanıyor. 5 rakamında bir esrar var! Simetrisi beş sayısı üzerinde müesses hiç bir kristal yoktur. 5 partiküllü stabl bir atom çekirdeği mevcut değildir. Fakat, 5 rakamı hayat hadiselerinde başlıca rolü oynayıp, dik-kati çekiyor. Çiçekler umumiyetle 5 yapraklıdır. Eller ve ayaklar 5 parmaklıdır. Çiçekleri besliyen su, bizim vücudumuzu besleyen ise kan, yani sulu bir mahlûl. Zaten bütün hayati proteinlerin sentezine su molekülleri dahil oluyor. Zira suyun molekülleri, zemini müstatil olan bir piramid şeklinde, beşli beşli gruplanan

bir strüktür gösteriyorlar. Suyun akışkanlığı da bundan. Bir kaç sene evvel, İngiliz Kraliyet İlmî Cemiyetinde (Royal Society) Bernal'ın gösterdiği tecrübe pek etkate değer. Bir varile, beş köşeli cisimler, katı cisimler dolduruyor ve diğer varillere de küp (mikâp), mahrut, piramid ve beşten gayrı köşeli katı cisimler doldurup tecrübeye giriyor. Şöyle ki, variller ters çevrilince ancak 5 köşeli cisimler ihtiva eden varil boşalıyor, diğerleri bütün sallamalara rağmen boşalmıyor. Zaten Piccardi'de suyun bu hususiyetinin, kozmik tesirlerden müteessir olan bir hassasiyetle aktif bir durum kazanarak, yani su moleküllerinin beşli piramidlerinin şekil değiştirerek ve dönerek senenin muayyen zamanlarında farklı kimyevi reaksiyonlarına sebep olduğunu ileri sürmekte, bazı hastalıkların mevsimlerle ilgisini, maruz kalınan böyle kozmik tesirlere atfetmektedir. Uzun dalga boylu elektromanyetik dalgalarda da suyu aktive eden böyle bir tesir vardır.

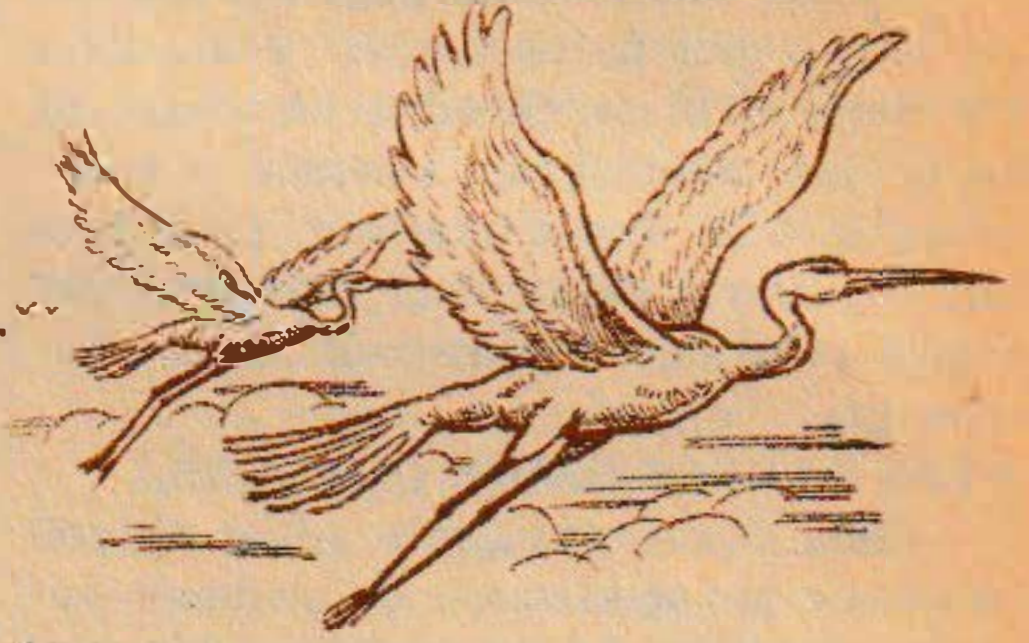
Suya hayati mekanizmalarda böyle bir rol verilmesi tesadüfe atfedilemez. Ve ancak canlılardır ki suyun bu hususiyetinden şuurluca, hücre mimarisinde faydalanmaktadırlar.

Canlı virüs veya hücrenin vasfı müeyyizi, sırf bir mimarî veya matematik - geometrik yapıdan da ibaret görünmüyor. Canlılık mekân - zaman kâinatında, cazibe, manyetik alan gibi, bir hususi kuvvet sahası olarak adeta ilâve ayrı bir buud şeklinde gözüküyor. Bu itibarla da, canlı hücre imali mümkün olmayacak gibidir.

Farzedelim ki bir gün canlı hücre izâl edilebildi. Nedir bunun kıymeti? Materyalizmin zaferi mi? Yine de hayır! Zira spirit felsefesi sarsılrsa da yıkılmıyacaktır. Nasıl, bir canlıdan bir diğer canlı çıkarken, aslında bir diğer ruhun enkarnasyonu olmasına müsait bir vasat temin ediyor demekse, bunun lâboratuarda te-

mini de hücre yaratmak değil, tabiatı taklit etmekten ibaret kalacaktır.

Tıpkı, ilkah edilmiş insan yumurta hücrelerini, kol derisinde büyütme tecrübeleri yapan İtalyan bilgininin teşebbüsü gibi. Orda da rahim yerine, deri altı vasatı yumurtanın büyüüp üremesine tahsis edilerek tabiat taklide çalışılmıştı. Taklid ise yaratma değildir.

Leylekler Haber Verdiler

Uzun zaman kimse Yugoslavyanın Üsküp şehrini harab eden zelzeleyi unutamayacaktır. Yerli basın, temmuz ayı başında, Yunan Makedonyasının şimalindeki leyleklerin yavrularını öldürüp yumurtalarını kırarak memleketten kaçtıklarını bildirmiştir. Tabii bir afetten önce leyleklerin daima bu tarzda davrandıkları teyid edilmektedir.

Revue Spirite

Eylül - Ekim, 1963

YÜKSEK

İdareci Mekanizma

(Geçen sayıdan devam)

Yazan: Ergün ARIKDAL

İdareci Mekanizma, plân olarak, tek bir varlık gibi hareket eder. Yani, diğer bir deyişle, bizzat kendisi bir organdır ve gayesi organlığının kendisinde mündemiçtir. Her organ, merkezî, muhitî ve tâlî organlarla daimi "karşılıklı tesirler" vasıtasile irtibat ve müşterek çalışma halindedir.

AYNI KADERE SAHİP OLANLAR.

Daha önce verdiğimiz güneş sistemi hakkında şu açıklamayı da yapmak yerinde olacaktır. "Aynı kadere sahip sistemler" derken şu kastedilmektedir: Güneş sisteminin sistem olarak tezahür edişinden ve gene sistem olarak dağılışıma kadar geçirmiş ve geçireceği realiteler silsilesi vardır. Bu sistemin, ruhun kendi kendisindeki aydınlanmayı temin etmek üzere, geçirmek mecburiyetinde olduğu realiteler nelerdir? Bu bilinmez. Hangi realitelerin geçirilmesine vasıtalık edecektir. Meçhul. İşte bütün bunları tanzim eden İ.M., ruhların muayyen bir realite atlamasını temin edecektir. Öyleyse Y.İ.M. ilâhi irade kanunları dahilinde aynı kadere sahip olan diğer sistemlerin idaresi ve tekâmülü ile vazifeli bir plândır. Bu plân tek bir plân olmayıp, çok mütenevvi, çok yönlü tesirleri olan, saha ve buutlar arasına yayılmış bir plânlar yekûnudur.

Y. İdareci mekanizma kendi tasarrufunu, kudret ve kuvvetini kullanırken bir takım vasıtalara baş vurur demiştik. Bunlara kısaca TESİRLER diyoruz. Bunlar çeşitli "toplu özellikler" arzeden şekillerde kendilerini belirtirler. Bunları kısaca inceliyelim:

TESİR MIHRAKLARI :

Tesir mihrakı, bir sistemde nüve plâna (yani esas plân-insan ruhunun kazanacağı bilgileri ve realiteleri tesbit eder) göre, ilâhi tasarrufun maddeler üzerindeki her türlü hâkimiyetini sağlayan tesirlerin çeşitli plân kademe v.s. de girdap tarzındaki durumlarını ifade eder. Girdap tarzında bir durum arzeden tesirden maksat: çeşitli tesirlerin (potansiyelleri farklı) çeşitli yönlerden gelerek belirli noktalarda birleşmesidir. Adeta bir girdap tarzında hareket ediyorlar gibi bir durum gösterirler.

TESİR ŞEBEKELERİ :

Tesir mihraklarının kendi aralarında birleşmeleri sonunda şebekeler meydana gelir. Fakat fonksiyon değişiktir ve şöyle açıklanması kabildir.

Varlıkların şuurlarından eşyaların özlerine kadar (yani ruh ile maddenin) müessiriyet gösteren ve bunların "İlâhi istek" yönünde gelişmelerini sağlayan mihrakların sıralanışını, aralarında irtibat kurmalarını, ifade ederler. Hiçbir varlık bu tesir şebekelerinin dışında kalamaz. En küçüğünden en büyüğüne kadar, gerek maddî ve gerekse ruhî bütün olaylarda. "sistemlerin irtibat lifleri" olan tesir şebekeleri, başlıca rol oynarlar.

TESİR AĞLARI :

Tesir ağları, mihraklar arasındaki koordinasyonu temin eden TESİR DEMETLERİ diyebileceğimiz akımlar vasıtasile, çeşitli plânlar ve sistemler arasındaki çok geniş tesirli bir tasarrufu izah eder.

Bu hâle göre tesir ağlarının örgüsü tesir şebekelerinden meydana gelmiştir.

Meselâ arzımız belirli bir tesir ağının içinde ve gene belirli şebekelerin kontrolü altında ilâhî istek yönünde hareket etmektedir.

KARŞILIKLI TESİR :

Bir de ruhun, kendisile sıkışıkya alâkadar olduğu bir tesir şekli vardır. Karşılıklı tesir dediğimiz bu durumda, varlığın tekâmülünü sağlayan, ona hız veren, kendisile dış âlem arasındaki çeşitli köprüleri kurarak varlığa sorulu - cevaplı bilgiler sağlayan inceli - kalınlı tesirler söz konusudur.

Şunu belirtmemiz zarurî olacaktır ki: **Ruh asildir, özdür.** Bu sayılan tesirlerin hiçbirisi onun **harimine nüfuz** edemez. Mes'ul ve hür bir tekâmül için, bu, tamamen ilâhî istek içinde meydana gelmiştir. **Ruhun kendisi, zaten, düşünülen en yüksek enerji ve tesirle dopdoludur.** Fakat bu enerjisini ancak bilgisi nisbetinde sarfedebilir. Bu yüzden, nisbî kudretsizliği maddeye hakimiyetindeki noksanlığı, yukardaki tesir şekillerile telâfi edilmektedir.

Y. İdareci mekanizmanın bu tesir sahalarını, mihraklarını kuruluş tarzı, bir dünya vasatı çerçevesinde, nasıl olmaktadır? Bu kuruluşta yardımcı olanları, beden vazife alanları da gözönünde tutmak gereklidir. Daha sonra da varlıkların bu tesir sahalarına nasıl celbedildiğini, daha üstün bir realiteye geçmek üzere belirli bir istikamete tevcih edildiği hususu üzerinde duracağız.

□

ENERJİ ARTIŞLARI :

İdareci mekanizma, çeşitli tekâmül plânlarında yeni yeni hızlanmalar meydana getirmek için - gerek maddi ve gerek ruhi plânlarda - çeşitli tesir sahaları ve mihrakları tesis ederler.

Mihrak, kısaca belirli bir maksat ve yöne göre toplanma veya bir enerji artışı, yığılması anlamına gelir. Burada "İlâhî tasarruf tesirlerinden" daha dar ve fakat derin bir anlamda kullanıyoruz.

Enerjiden maksat, insan bilgisinin

dışında olan ve âlemlerin hareketini sağlayan Tanrılık bir enerjidir. Bu her zaman vardır ve çeşitli birikmelerle kendini bize belli eder. Konumuzla ilgili yönüne gelince :

Önemli olan, bu enerjiye istirâk eden varlıklardır. Herhangi bir çağda ve yerde, bütün insanlara hâdim olacak, yeni bir ışığın, yeni bir realitenin ve bilginin doğması gerekiyor diye düşünelim ve bu yenileşmeyi de Y.İ.Mekanizma kararlaştırmış olsun.

Enerji artışı'nın meydana gelmesi için, fizik âlemimizde fizik vasıtalarından veya o âleme intibak etmiş başka vasıtalarda istifade edileceği aşikârdır. **İşte bu enerji artışı'nı sağlayan şuurlu vasıta; insandır, enkarne olmuş ruhtur.**

Bu insan, fonksiyoner bir insandır veya vazifeli guruplardır. İşte fonksiyonerlerin, gizli veya âşikâr, bilgileri, kudretleri, imanları ve enerjileri vasıtasile bir enerji birikimi meydana getirilmektedir. Bu kimseler cemiyetin çeşitli bölümlerine dağılmış durumdadırlar. Önemli olan bu varlıkların enerji birikimine iştirâkleridir.

Burada bir soru ile karşılaşabiliriz:

Kudret ve tasarruf sahibi olan Y.İ.M. neden vasıta kullanmak mecburiyetinde olsun? Neden insandan istifade etsin? Başka türlü yoktur da onun için: Şu suretle ki bizzat ruhun kendisi, kâinatın işleyişinde yegâne enerji kaynağıdır. Kâinatlarda bulunan ilâhî enerji ruhun marifetile olur. Maddi kâinatları devam ettiren onu mütekâmil kılan ruhun kendisidir veya ruhdan sadır olan "benzersiz enerji" dir. Kısaca kâinat enerjisini ruhtan almak zorundadır. Bu benzersiz enerji kâinat içinde yayılır ve bilgiler tarzında tekrar ruha döner. Ruh maddeyi tanıırken, ona hayatiyet veren enerjisini kullanır. Bu duruma göre Y.İ.M. fonksiyonerleri (ki bir manada enerjileri yüksek ve müessiriyeti artmış bedenlidirler) vasıta olarak kullanmak mecburiyetindedir.

(Devam edecek)

SPİRİTİZMA

DERSLERİ

Telepatik deneylerde tahkik unsuru da önemli bir yer tutmaktadır. Her ne olursa olsun, spiritik ve psişik deneylerde, daima, her türlü kontrol ve tedbiri yapmak gereklidir. Zira konumuzu teşkil eden esas insan ve insan ruhunun yetenekleridir ve üstelik insan çok karışık mekanizmalarla cihazlanmıştır. Bu mekanizmanın işleyişini ve fonksiyon karışmalarını da iyice bilmek ilmi çalışmaların selâmeti bakımından zaruridir.

TELEPATİK İSBATLAR :

Telepatik emirlerin telepat süje tarafından ne tarzda alındığını ve ne gibi değişikliklere uğratıldığını bilebilmek için, aşağıda gösterildiği gibi, hareket etmelidir.

1 — Hazirûn tarafından birçok mantıksız telepatik emirler verilir veya verilir.

2 — Bu emirler bildirilmeden önce süjeyi başka bir odada bulundurmak, gözleri bağlı olarak oturur vaziyette tek başına bırakmak lâzımdır.

3 — Gözleri bağlı olan telepat süje, bu halinde iken, herhangi bir şahıstan emirler alır.

4 — Kontrolör vazifesi gören çeşitli verici kimselerce birçok tecrübeler yapılır. Zayıf bir vericinin fikirleri alınmayabilir; bu durumda daha kuvvetli olan verici tarafından kontrol yapılır.

5 — Tam yahut kısmî başarı hâllerinin veya başarısızlıkların sayılarını gösteren bir tablo meydana getirmek çok verimli neticeler hasıl edecektir.

6 — Süjenin hassasiyet nev'ine göre telepat yollardan biri kullanılmalıdır.

TELEPATİ VE AHLÂK :

Bütün süjeler, telepatik tecrübelerde, ipnotik halde olmadıkları gibi, telkini bir durumda da değildirler. Hareketlerinin şuuruna sahiptirler ve onları kontrol edebilirler. Pasif halinden istediği zaman ayrılabilir. Netice olarak şunu söyleyebiliriz: Telepat süje, ahlâk dışı bir emri, ahlâkî, zihnî ve vicdanî ölçüleri içinde kalarak, tatbik etmez. Telepatik tesir süjenin vicdanî kanaatlerine uygun olduğu nisbette gerçekleşir.

İKİNCİ BÖLÜM PSİKOMETRİ NEDİR?

J. Lhomme'un aşağıdaki sözlerle şöyle tarif edilebilir.

“Psikometri, bir şahısla veya bir grup şahısla psişik, münasebete geçmek, onların fizikî, zihnî ve ahlâkî özelliklerini, gene bu kimselerin tesirleri sinmiş bir eşya vasıtasile, açıklamak kabiliyetidir.”

Tarifteki en önemli husus: Eşyalara sinmiş ruhî tesirleri yakalamak ve bu tesirleri kılavuz edinerek gerek bedenli ve gerekse bedensiz ruhlarla irtibat temin etmektedir. Bu suretle psikometri (ruhsal ölçüm) ismi isabetli bir tabir olacaktır.

ÇALIŞMA METODU :

Psikometri tecrübeleri, telepati çalışmalarının hemen peşinden yapılabilir. Zira telepatik kabiliyetle artan hassasiyet daha ince olan psikometrik tesirleri

Mağa çok müsait bir zemin hazırlamış-

Çalışmalarda, şüjenin faaliyetini üs-
bir gayeye yönelten veya dikkatini
bir manevî bir hazırlık muhakkak lâ-
dır. Bu çeşitli olabilir. Üstün bir mü-
ahlâkî bir yazı, üstün hisler uyandı-
bir şiir dinlemek ve okumak gibi...

1 — Celse idarecisi, süjeye, yazısı ve
mden geldiği belli olmayan, yeni alın-
ş ve zarfı kapalı bir mektup verir.

2 — Süje bu zarfı veya kapalı mek-
bu elleri arasına alır ve ondan yayı-
an tesirlere ait bir izlenimi (intibai) al-

mak için. pasif tarzda bekler. Bu izlenim-
ler bazı nahos, yakıcı, soğuk, sinirlendi-
rici. heyecan verici olabilir. Yazı sahibi-
nin mizacına. cinsiyetine, karakterine,
mektupta ifade olunan hislere ait fikir-
leri arayan medyom, kendisine acıip ve
gülünç gelseler bile, duyduğu en kuv-
vetli ilhamları takip etmeli ve dinleme-
lidir. Bu çalışmalardan sonra, medyom
(yeni yetişen) aklına gelen fikirleri, bu
iş için hazırlanmış bir deftere yazmalı-
dır. Celse idarecisi, sonra medyomun ce-
vaplarının isabet derecesini tesbit etme-
lidir.

(Devam edecek)

GÜNÜMÜZÜN MODASI

ELBİSELİK
PANTALONLUK

Alkfil

SANFOR.

RAHAT . PRATİK . TERLETMEZ
YIKAMAKLA ÇEKMEZ

(Yıldız Reklam)

(Ruh - 344)

A-7

İ N S A N

Cemil Alevli — GAZİANTEP

Olmuşdur ezeli davası insanın hep, bu dünyada gerçek saadete erişmek
Olmanışdır nasip fakat hiç kimseye, Serap misali saadete birleşmek
Herkes bir vazife için dünyaya, durmadan gidip gelmede
Bilmeden gerçek nedir çünkü, kendi vazifesin ifa etmede
Olmalı halbuki Gaye herkese, önce vazifenin idraki
O asil idrake varmağa, tam öğrenmeli şu gerçeği:
İlk vazifesi onun, Savaştır kendi nefsiyle
Hoşgörülük, diğerkamlık, şefket yolu sevgiyle,
Yenip kendi öz nefsin, bu savaşta imtihanı kazanmak
Vicdanı hâkim kılıp, Son göreve başlamak.
Son vazife çok mühim, Hizmet şuuru gerek
Cürnle işler Tanrının, bu sırrı sezmek gerek.
Hakkın emri doğruluktur, benciliği yok etmek
Herkeseye yardım edip, şefkat ile varlıkları gözetmek.
Bu gerçeği anlıyan, Hak emre uymak gerek
O emri tutan kişi, Hem cesur hem Hür demek.
Korku ve endişeler, nefsin ihtirasından gelir
Bu cehalet her şeyi, ters yönünden gösterir
Kurtulup cehaletten, her şeyi doğru gören
Ölümsüz ruh yolcusu, olduğun fahmeyleyen
Tembellik yok dünyada, en üstün gayret ile, yılmadan çalışmalı
Yapdığın işler fakat, hem güzel ve pâk olup, topluma yaraşmalı
Marifetdir ayırmak, bu dünyada herkese, Vasıta ile esas olan gayeyi
Tekâmüldür ruhda gaye, vasıtaysa vazife, Budur gerçek, anlamalı manayı
Sen bu yolda tekâmülün kanununa, nizamına uyadur
İstikbali emniyetle, cesaretle, seve, seve beklegör
İç içesin tek kudretle, dikkat eyle bu gerçeği sezebil,
Bu sezikle tüm varlığı, anasının kucağında görebil.
Budur sırrı başarının, herşeyde, tam gerçeğe uymakla
Bu suretle tabiatın kanunları, ahengiyle işbirliği kurmakla.
Bu yoldan yürüyenler, mutlulukla, iç huzuru duydular
Saadetin, başarının, çışt cihanda gerçek yolun buldular.
Neticeden Hedef budur insana, yapdığının şuuruna varması
Vazifenin sorumluluğun idraktır, tekâmülün tüm dünyâyı sarması
Tanımaktır bu idrake kendi özün hülasa,
Bu dünyaya gelişdeki gizli kâsdın gayesi
Budur işte İnsan denen vazifeli, Hem amacı, tekâmülle hayatının manası

Duaların Dili ve Dini

Yazan: Dr. Ata ATALAY

İlkel insan mağarasının önünde, doğan güneşe doğru ellerini uzatmış, dudaklarında mırıltılar ve yalvaran halile Allah diye taptığı güneşten birşeyler dilerken, ne kasd ediyorsa; bir Hıristiyan da kendi kilisesinde Meryem Ana resminin önündeki mumu tutuştururken, bir Müslüman yere yaydığı seccadesinde veya Ruha sükûn veren uhrevi sessizliğin hâkim olduğu camiinde, yüzü kıblesine dönük, ellerini açarak yalvardığı zaman da aynı yol ile Tanrısına yönelir.

Bu insanların hepsi kulluğunu ve bundan doğan acz ve zavallılığını idrak ederek, O'nun kudretinden şefaathet ve yardım beklemektedirler.

Ademoğlunun yaratılışından bugüne dek, herkesin, her klân, her kabile veya her toplumun, kendi dil ve inancı ile yöneldiği Tanrısına, kendisi için, sevdiği için, hastası için diledikleri çeşitli yardımları hep bu yol ile, bilemediği, tanımadığı, ve fakat varlığını sezdiği, idrak ettiği yaratıcısına iletmeye devam etmişlerdir. İşte bu yol Dua ve Yalvarış yoludur. Bu sebeptendir ki bu yolun, yani Dua ve Yalvarışın dili ve dini yoktur. Putperestlerin bile kafasında billurlaşan yine Tanrı Varlığıdır. Ama dış tabiat olaylarından doğan korku ve dehşet ile sapık bir yol tutmuş, puta tapar veya çok Tanrı olmuşlardır. Fakat aslında dua ve yalvarışını yaparken farkında olmadan yine Tek Tanrı varlığına, yine Allah'a yönelmişlerdir. Bir ülkede oturanların uğradıkları, Deprem, Sel, Yangın, harp gibi müşterek bir felâket anında dikka tedilirse, o bölgede yaşayan çeşitli inanç ve dinleri olanlar çeşitli dillerle fakat aynı anda yöneldikleri Tanrı, hepsinin farkında olmadan birleştiği Tek Tanrı'dır. Bu sebeple insanların çevre, ırk, renk ve çeşitli niteliklerine rağmen, müşterek tarafları, birleştikleri tek nokta Dua ve

yalvarıştır. İster nefsâni, ister diğerkâm veya her ikisi bir arada olsun yahut hangi dil ile yapılırsa yapılsın, hepsinde müşterek taraf, en kuvvetli tanıdığı varlıkların bile boyun eğdikleri bir muazzam kudrete yönelmek, kimsenin yapamayacağı bir şeyi yapabileceğine kani olduğu için ondan bunu yapmasını istemektir.

Hepsinde aynı safiyet, hepsinde aynı aczini itiraf, hepsinde aynı teslimiyet vardır. Dua ederken içi ferahlar, ümidi yenilenir, hayata direnci ve bağlılığı artar. Dua ile yükseldiği yerden dönüşü bile onun yeni ufuklara kanad açmasına sebep olur.

Yeniden ümitsizliğe düşünceye kadar sabır ve sükûnet içinde maddeler ve ihtiraslar âleminde tuttuğu yolunda yürümesine hız verir. Bu yolda ayağına batan, derisini kanatan her diken, kalbinin burkulmasına sebep olan her olay hayâl kırıklığına götüren her davranış karşısında yeniden Tanrısına yönelir, yeniden insanların müşterek pınarında birikmiş tortularını akıtır, ruhunu temizler. Pembeleşen çevresinde yeniden hayatı yaşamaya değer bulur. Dipdiri doğrulur, bir külçe halinde iken bir tüy kadar hafiflemiştir.

Bu sebeptendir ki, dua ediniz, daima dua ediniz. Diğerkâm hislerle, başkalarının iyiliği ve felahı için yalvarınız. Bunu yaparken daima kendinizin felahına hizmet ettiğinizi de unutmayınız. Düşmanınız bile olsa, onun tuttuğu yanlış yoldan dönebilmesi için Tanrıya yöneliniz. Ve bunu her an yapınız. Sizi yüceltecek, tekâmülünüzü hızlandıracak olan bu hisleriniz, günün en ağır yükünü size kolayca taşıyabilecek en güzel, en emin, en yeterli destek olur. Fırsatlar her an önünüzdedir. Allah, hepimizi bu fırsatlardan istifade edecek hale getirsin.

CELSE

TETKİKLERİ

“Okumadan düşünmek, düşünmeden okumak gibidir.”

Mustafa MOLLA

“Bu yazınızda, bedensiz dostlarımızdan Mustafa Mollanın bir vecize addedebileceği-
miz yukarıdaki sözünü tahlil etmeğe çalış-
cağız. Derin manalarla dolu olan tebligatı-
le bizleri nurlandıran bu büyük bedensizin,
çok değişik açılardan tetkike değer yukarı-
daki sözü üzerinde ne kadar durulsa gene
azdır.”

Dikkat edilecek olursa, “okumadan düşünmek” ile, “Düşünmeden okumak” kıymet itibariyle birbirine eş kabul edilmektedir. Ayrıca her iki davranış çeşidinin, matlup olan bir hareket tarzı olmadığı da açıkça ortaya konulmuş bulunmaktadır. Demekki, okumadan düşünmenin bir fayda temin etmesi mümkün olmadığı gibi, düşünmeden okumanın da aynı derecede faydasızlığı ifade edilmektedir.

Tebliğde “Okumak” ve “Düşünmek” kelimeleri, kelime manasının dışında çok daha derin ve sembolik bir ifade, mâna ve hususiyet kazanmaktadır. Bir bakıma, “Okumayı”, içinde bulunduğumuz kâinatın tanınması, kıymetlendirilmesi veya mânalandırılması olarak ele alabiliriz. Şu

halde buradaki mânalandırmak, bir bakıma da “görmek” ve “düşünmeyi” ifade etmektedir. Şu halde “Düşünmeden okumak”, bu takdirde: Kâinat içinde, herhangi bir varlığın kendi durumu ile yerini iyice tayin edememesi ve dolayısıyla etrafını göremeyen, gördüğünü anlıyamayan, anladığını idrak edemeyen bir hal içinde bulunması demek olmaktadır.

Etrafını kuşatmış çeşitli hâdiselerin mânalarına nüfuz edememesi, onun bo-
calamasına, kösteklenmesine sebep olur. Tıpkı, fırtınalı bir denizde dalgalar arasında sürüklenen ve sürüklendiğinin dahi farkında olamayan içi boş bir kabuk parçası gibi...

□

Şimdi de tahlilimizi şartlar ve icablar açısından yapmağa çalışalım. Açıkça görülmektedir ki, “Düşünmek” bütün varlıklar için bir kaderdir.

Şu halde, yerine getirilmesi zaruri olan bir haldir. Lüzumludur, şarttır yani açıkcası, İlahî İrade kanunlarının bir icabıdır. Hal böyle olunca bittabi hiç bir varlığın bunun dışına çıkacağı mevzuu da ortadan kalkmaktadır. Bizler istesek de istemesek de “Düşünmek” daima bi-

ile beraber olacaktır. Biz varlıkların
hâli kaderleri böyle takdir edilmiştir.

Dostumuzun sözünden pek mühim o-
lan şu hakikati de anlamış oluyoruz ki,
o da şudur: Sadece kuru kuruya “düşün-
mek”, varlıklar yönünden büyük fayda
sağlayacak kudret ve yeterliği haiz de-
ğildir. Mukadderat ve icaplar o yoldadır
ki bütün varlıklar “düşünmelerini”,
mutlaka “okumak” la birlikte ifa etmek
zaruretindedirler. Yani varlıklar, bilgile-
rini arttırmak için, mutlaka kâinat va-
satları içinde şuur ekranlarını projekte
etmek, bu suetle tam bir tatbikat için-
de bulunmak mecburiyetindedirler.

Şu halde, BİLGİ, hiç bir zaman sa-
dece sözle, kitaplarla bir insanın kendi
ruhunun öz malı haline getirilemez. İn-
sanların bir bilgiyi benimsemeleri ve o
bilginin iman halinde kendi varlığında
tezahürüne vasatlık etmeleri, o bilginin
sadece o insan tarafından kitaplardan
okunması ile mümkün olamaz. Bilginin
ruha maledilmesi, şuurumuzda şuurlaş-
ması için, behemahâl, ilk defa karşıla-
şılan bilginin çeşitli yönlerden tatbikatı-
na girişmek, alâkalı ve uygun hâdise gu-
rupları içinde o BİLGİYİ YAŞAMAK su-
retiyle bir idrake varmak lâzımdır.

İşte bu sebepten dolayı kâinat plân
ve vasatları, varlıkların bilgi edinmele-
rinde pek kıymetli ve zaruri olan birer
vasıtadırlar. Var oluşlarının hikmetini iş-
te bu zaviyeden bakarak kendimize göre
çözebiliriz.

Gene aynı sebepten dolayı sonsuz te-
kâmül yollarında MERHALE'lerin kaldı-
rılması hiç bir suretle mevzu bahis de-
ğildir. Ancak, varlıklar, kendi say'ü gayret-
lerinin birer semeresi olarak gidecekleri
yolu - mesafeleri - kısaltabilirler.

Bilginin alınması hem “okumak” ve
hem de “düşünmeyi” birlikte yürütmekle
mümkün olabileceğini gördük. Bu fikri
açıkça teyit eden hâdiseleri görmek ve
kıymetlendirmek mümkündür. Meselâ,

varlığın enkarnasyon kanununa tabi ol-
mak zaruretinin bir gerçek oluşu, oku-
mak için kâinata yönelişin bir ifadesi de-
ğil midir? Böyle bir zaruret olmasaydı
buna lüzûm kalır mıydı?

Hâdiselerin karşımıza çıkışlarının se-
bep ve mânalarına inmek ve onları tahlil
etmek cehdini gösterememek, adeta kâ-
inatı “düşünmeden”, “okumağa” çalışmak
gibidir. Bu takdirde adeta bakar körler-
den hiç bir farkımız kalmaz.

Fakat, asıl olan ne mücerret bilgi-
lerin hâdiseler içinde bizzat yaşanmadan
benimsenmesidir, ne de hâdiseler içinde
düşünmeden yaşamakla bilginin ruha
maledilebilmesidir. Asıl olan ancak her
ikisinin de birlikte elele vermesidir. İn-
sanın bizzat yaşadığı bir hâdise ve tâbi
bulunduğu bir epröv ile kolayca bir bil-
giyi benimsemesi mümkün olmaz. Etrafı-
mızda cereyan eden ve evvelce başımız-
dan geçmiş benzer hâdiselerin dikkatli
müşahedeleri, öz bilgilerin teşekkülünde
çok mühim bir role sahiptir. Müşahede
ve imajinasyon faaliyetini “yaşamak”
kelimesinin derin mânası içinde eritir-
sek, bazı merhaleleri daha kolaylıkla
geçmemiz imkânlarını elde etmiş oluruz.

Eğer bizler, karşılaştığımız bilgileri
kendimize maletmek istiyorsak, onların
hazmını temin edecek hadiseler içinde
yoğrulmamız veya hâdiseleri, imajinas-
yon vasatında bizzat yaşayıp onları kıy-
metlendirmemiz lâzımdır.

Eğer, sevgi, hizmet, feragat, yardım,
şefkat gibi ruh kudretlerimizin artmasını
istiyorsak, - ki, bütün bunlar bizlerden
istenmektedir, er veya geç bu hedefe yö-
nelmek mukadderiyle yaratılmışız. - bu
takdirde, mutlaka çeşitli hâdise kombine-
zonları içinde sevginin, hizmetin ve vazif-
fenin ne demek olduğunu yakinen tanı-
mamız ve bunun için de onu bizzat yaşa-
mamız icabeder. Bunun bir başka yolu
yoktur. Okuyalım ve düşünelim. Düşü-
nerek okuyalım, sevgili dostlarım

Doğu - Batı Birliğinin Manası

Yazan: Dr. Muammer BİLGE

Dünyada Doğu - Batı birliği lâzımdır. Bu sözümüz, Komünist - Kapitalist birliği mefhumundan daha şümullüdür. Doğu-Batı birliği, maddiyat ile maneviyat birliğidir. Bunda komünistler ile kapitalistlerin ikisi de aynı safta, maddiyat safında bulunurlar. Maneviyatçılar bunların birinden veya diğerinden gelen maddî baskıların uyarıcı tesiri altında uyanacaklar, dalmış oldukları şekilci maneviyatçılıktan uyandırılacaklar ve hakiki maneviyat ile maddiyat arasındaki büyük sentezin aydınlığına ulaşmak üzere dünya çapında asıl rönesansın önderliğini yapacaklardır.

Dünyada büyük maddeci devlerin, atom silâhları ile birbirine çarpmasından, veya her ikisinin birlikte manevî cepheye çarpmasından endişe edenler çoktur. Fakat ileride bir felâket değil, büyük anlayışların yorulmak bilmez gayreti ve Allahın izni ile herkesi şaşırtacak yepyeni bir aydınlığa da çok yakın olduğumuzu hissedenler ve bu aydınlığı bekleyenler de az değildir.

İşte insanlığın kaderi üzerinde, insanlığın mahvına veya göz kamaştıran saadetine giden yollardan birinin açılması davasında, tekrar edelim ki, bizim için büyük bir vazife vardır. Biz memleketimizde, "İlerici - Gerici", bizce daha doğru bir tabirle söyliyelim, "Doğucu - Batıcı" çatışmaları arasında bu büyük vazife için talim eden ve yetişen bir fikir ordusu vaziyetindeyiz.

Bu noktada bir an durarak şimdi, dünyada doğu ve batı arasında kaba kuvvetlerin çatışması tehlikesini önlemeye çalışan politik muvazenenin yakın bir istikbalde karşılaşacağı büyük güçlüğü, en kaba güçlüğü, ne olduğunu ve o güçlüğü yenilmesinin nasıl Türkiyeye bağlı bulunduğunu anlatan Richard Harrison'ı dinliyelim. Richard Harrison "Meet The Turks" adlı eserinin 166 ve 167 nci sayfalarında diyor ki:

"Türkiye hiç bir zaman batılı bir millet olmayacaktır dediğim zaman beni yanlış anlamayınız. Bence eğer bu vaki olursa (Türkiye tamamen garplı olursa) büyük bir facia teşkil eder. Zira böylece batının hudutlarını Asya içinde daha ileriye (Türkiyenin doğusuna), götürmek, doğu ile yeni gerginliklere ve sürtünmelere yol açar."

"Şimdiki gelişme durumu ile Türkiye, doğu ve batının birbiriyle karşılaştığı, bulunduğu noktadır ve Türkiye her iki tarafın görüşlerini - eğer iki taraf demek yerinde ise - anlayabilecek ve birini diğerine izah edebilecek durumdadır."

Richard Harrison şöyle devam ediyor: "Benim fikrimce (ve ben bu fikrimde yalnız değilim), yirminci asrın son yıllarında dünya sulhu için en büyük tehlike ÇİN halkı ile dünyanın geri kalan kısmı arasında ideallerin ve ideolojilerin çarpışmasından doğacaktır. Ve inanıyorum ki bu kaçınılmaz bir neticedir. Yalnız bir kuruluş yolu olabilir: İki taraf birbirinin arzu ve ihtiyaçlarını karşılıklı tam bir anlayış ile uzlaşabilirlerse bu felâket gelmeyebilir. İşte bu hususta BİR TERCÜMAN OLARAK ARADA ROL OYNIYABİLECEK OLAN BİRİCİK MEMLEKET TÜRKİYEDİR."

Annemi Arıyorum

Yılın annelerine saygı ile ithaf olunur

Yazan: Salih ÖGE

Görsem de tanımam
zabuki; çünkü küçücük-
ten kaybetmişim onu, hiç
tanmadan, hiç tadmadan,
acel almış onu elimden...

Güzel miydi bilmem,
ama çirkin anne olabilece-
ğini hiç sanmıyorum. Her
anne, kadınların en güze-
lidir; işte benim annem de
annelerin en güzeli en iyi-
ydi muhakkak, ianın ba-
ca...

Anne kimdir?

Doğuran mı? Bebeğini
emziren mi? Geceleri uya-
p - daha doğrusu uyu-
yayıp - beşik sallayan mı?
Kirli bezlerimizi yıkayan
mı? Yoksa bize ilk çocuk-
luk terbiyesini veren ka-
dın mı?

Muhakkak hepsi; fa-
kat bütün bunlar kadın'ı
"Anne" yapmağa yeterli
midir? Eğer yeterli olsay-
dı Anne'nin bir kuluçka
makinasından, bir biberon,
bir emzik şişesinden, bir
emzik şişesinden, bir gece
bekçisinden, bir çamaşır
makinasından, nihayet as-
ta bir mürebbiyeden farkı
ne olurdu.

Eğer yeterli olsaydı,
bunca aramama değer miy-
di benim annem?!..

Annemi arıyorum!

Önünde terter tepin-
mek, yerlerde yuvarlan-
mak, dayak yemek, bağırı-
p çağırarak, ağlamak, ona e-
ziyet etmek ve sonunda o-
nun göğsünün ısı ile göz
yaşlarımı kurutmak için
annemi arıyorum.

Başımı dizlerinin üs-
tüne koyup, yumuşak el-
lerinin dokunuşunu, kırk
yılın kırk haramisinin al-
nımda çizdiği ustura yara-
larının üstünde; parmak-
larını, seyrelmiş saçlarımın
arasında hissetmek için
annemi arıyorum.

Başım ağrısa, bir tara-
fım incinse, bir yerim ka-

nasa, onu, onun gözünde
büyütmek, müşfik ihti-
mamlarına karşılık, naz-
lanmalarımın ona ızdırap
çektirmek için annemi arı-
yorum.

Nazlanmak zevkinden
mahrum olmanın acısını, o
hazı hiç tadamamış olan-
dan sorun!

Annemi arıyorum!

Ben, çaresiz ölüm dö-
şeğinde 40 derece ateşle
kıvrılırken, onun güleç
görünmek isteyen ağla-
maklı gözlerini seyretmek,
doğru olduğundan kendisi-
nin de şüphe ettiği fakat
aksini de katiyen düşün-
mek istemediği «iyi ola-
caksın yavrum» larını tek-
rar tekrar duymak, üç
günlük hastalığımın onun
yüzünde üç çizgi daha
meydana getirdiğini ve o-
nu üç yıl daha ihtiyarlat-
tığını görmek, nihayet ba-
şını arkaya çevirip zapt-
demediği göz yaşlarını eli-
nin ayasile silerken dudak-
larının titrediğini görme-
nin buruk lezzetini tadıp
da ondan sonra huzur için-
de ölmek için annemi arı-
yorum!..

Meşhur Medyomlar

Elisabeth D'esperance (Ölümü 1919)

Bayan D'Espérance bir materyalizasyon medyomudur. Londrada doğdu ve bir kaptan kızıydı. Küçüklüğünde gerçeğini arzuladığı halüsinasyonlar görürdü. İyi bir desenciydi; umumiyetle ruh şekilleri olan vizyonlarının yüz şekillerini çizerek tesbit ederdi. Bu şekillerin bir kısmı tam bir karanlıkta ve büyük bir sür'atle resmediliyordu.

Elisabeth sonraları spiritizma ile ilgilendi. Özel ve ailevi toplantılarda doğrudan doğruya harikulâde normal üstü olaylar meydana getirdi: Aporlar ve materyalizasyonlar.

Medyomluğu vasıtasile elde edilen çok ilgi çekici apporlar; umumiyetle, hazirûn'un huzurunda, bir sürahi içinde tedricen gelişen (bir nevi süs bitkisi) İxora Crocata oluyordu. Bazan gayet uzun, büyüleyici bir altın zambakdı ki, medyoma göre, "DEMATERİYALİZE veya yok oluşundan evvel, bir hafta kadar muhafaza olmuştu."

Ruh şekilleri, keza, Bayan D'Espérance'in huzurunda maddeleşiyordu.

Yolanda, Leila, Anna, Népenhês gibi varlıklar, canlı varlıklar kadar gerçek ektoplazmik şekillerdi. "Meşhur Népenhês, diyor Bergen, medyomla beraber ışık altında kendini gösterdi. Medyom diğer kimselerle beraber kabinenin kenarında oturuyordu. Ve fantom dairesinin ortasında maddileşti. Celsenin sonunda, hazirûnun arasında gözlerden silinip gitti. Başını eğdi; başında her zamanki tac'ı parıldıyordu. Bu çok güzel, çok canlı, çok gerçek Népanthês, azar azar, bir insan başı gibi ışıklı küçük bir

buluta dönüştü; başında halâ tac'ı parıldıyordu, o da yavaş yavaş silindi ve gözden kayboldu."

Zöllner ve Aksakof gibi büyük isimli bilginler d'Espérance'la tecrübeler yaptılar. Aksakof, hususiyle, "medyomun be-caklarının maddelikten çıkması" hakkında bir anket yazmak üzere, özel su-rette Finlandiya'ya gitti.

Bayan d'Espérance'in medyomluk değeri nedir? İki türlü delil, bizi, benzerlerinde, tam manasile paranormal olarak nazarı itibare alınamıyacağına zorlamaktadır.

Öncelikle şunu kaydedelim ki d'Espérance, ekseriya büyük değeri olmayan inançlı kimselerden müteşekkil spirit topluluklar içinde çalışıyordu. Diğer yandan, iki celse sonunda, temin edilebilir ki sözde fantom medyomdan başkası değildi. Bu hâdiseler zaten medyomun kendi tarafından "Gölgeler Ülkesi" isimli eserinde, "Acı bir tecrübe" başlığı altında anlatılmış ve tefsir edilmiştir.

Bununla beraber, d'Espérance'in iyi niyetinde şüphe etmemek gerekmektedir. Muhtemelen, medyom, olayları müşahade etmek arzusunda olan, hazirûnun telkinleriyle tahrik edilmişti. Gerçekten bir taraftan kolayca para kazanma şartları içinde bulunan, Bayan d'Espérance, medyomluğundan bir menfaat elde etmeğe kalkışmadı; öte yandan medyomnik bir otobiyografi olan "gölgeler ülkesi" isimli eseri samimiyet ve dürüstlük ilham ediyor. Şu inkâr olunamaz ki Bn. d'Espérance, yüksek ruhaniyetin verdiği enişe ile kendine hâkim olmuş ve medyomluğu gerçek bir dini meslek gibi kabul etmiştir. Kaldı ki, gerçek olarak, normal üstü olaylardan medyomluk tezahürlerine kaymış olabilir.

Reenkarnasyona Niçin İnanıyoruz

Mecmuamızda bir yazısını yayınladığımız Ahmet Rıza Yaraman dostumuz bize Reenkarnasyona inanmadığını bildirdi. Biz, kendisini bir mektupla cevaplayacak yerde, "Reenkarnasyon"a, dünyaya yeniden gelişlere niçin inandığımızı bir makale halinde yayınlamayı uygun bulduk...

Cemiyetimiz, hiç bir fikri dogma olan münakaşasız bir inanç mevzuu olarak insanlara kabul ettirmek şiarında değildir. Ancak kendi tetkikatı netice - içinde elde ettiği neticeleri umuma arz etmektedir. İdrâk edilmeyen, müşahede - içinde teyit bulmayan tatbikatı yapılamayan bir bilgi fertler için faydalı bir bilgi değildir.

Ulu Tanrının mevcut nizamında varlıklar tekâmül ederler. "Ol" emrinde, bu emir de mündemiçtir. Alemler sınırsız, şartları değişiktir. Varlıkların bu alemlerdeki mevcudiyetleri bir bilgi almak, bu bilginin müşahedesini ve tatbikatını yapmak zarureti sebebindendir.

Reenkarnasyon dediğimiz çeşit çeşit bedenlere sahip olabilme imkân ve zarureti, içinde bulunduğumuz âlemin bir kanunudur. Varlık ölüm ve doğumla yok olup yeniden var olmuyor. Yaradılmış olan esas, cevheri, özü devamlı mevcut bulunarak adeta elbise değiştiriyor.

Bir hayat boyunca vücudunuzun bütün hücreleri defalarca değişmektedir. Sımsun gibi, hareketlerinize istikamet veren çeşitli düşünce, inanç ve sosyal durumlarınız - kısaca şahsiyetiniz - defalarca değişikliğe uğramaktadır. **Fakat siz yine aynı sizsiniz.**

Bizim için hayat ve ölüm diye çok katî bir sınırla ayrılmış gibi olan hadise içinde aynı cevherin, (ruh) diye tesmiye ettiğimiz varlığın iki değişik ortamda hayatını devam ettirebilmesidir.

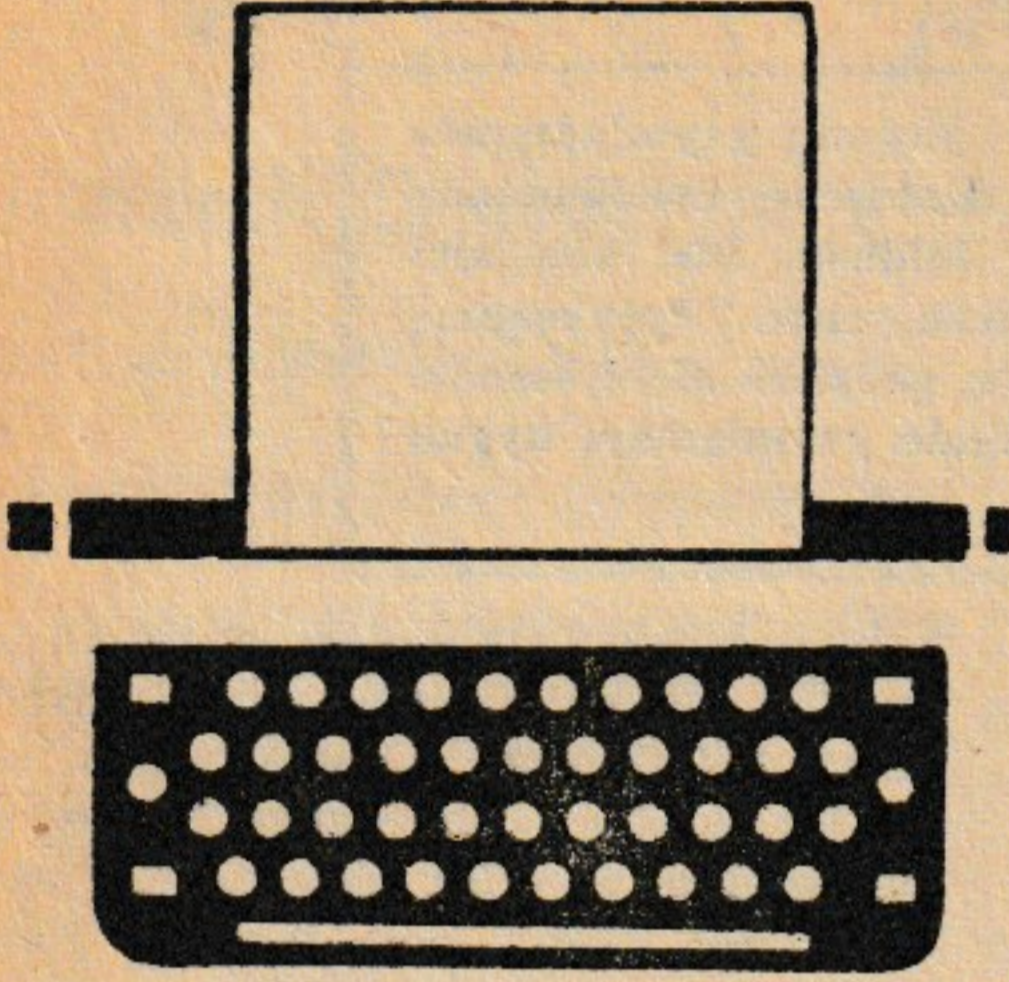
Öbür dünya, daha seyyah bir vasattır. Cevher orada her şeyi biraz daha iyi ve yaygın görebilme imkânlarına sahiptir. Ferdiyeti devam eder. Bir evvelki hayatının muhasebesini, blâncosunu çı-

karır. Kendi "Öz"ündeki doğruluk'dan kıyasını aldığı "Vicdan" ının tesiriyle, dünyadaki fiillerini - şartları daha müsait bir vasatta - imajinasyon "Tahayyül" melekesinin ve diğer kendinden üstün varlıkların yardımıyla daha iyi görür. Şuurunda daha yaygın bir aydınlanma olur ki biz buna kısaca bir sentez faaliyeti, yahutta "idrake" giden bir aydınlanma diyebiliriz. Edindiği yeni müktesebat yeni bir tahkik ve tecrübe devresine ihtiyaç gösterir ki bu da İlâhî Adalete tamamen uygun bir imkândır. Ebediyen hiç bir varlık kör ve sağır kalmayacaktır.

Kanunlar, plânlar, bizden daha üst kâinatlar, faaliyetlerinin şumulünü tayinden aciz olduğumuz üstün varlıklar.. hepsi mevcut.. Ve reenkarnasyon da seviyemizdeki varlıkların tâbi olduğu bir kanundan ibarettir. İsterseniz bu aynı varlığın çeşitli hayatlarını tek bir hayat gibi mütalâa edin.. Ama, aradaki - geçiş - safhalarını ve maddi vasatlarda edindiğimiz yeni roller yani çeşitli şahsiyetleri ortadan kaldıramazsınız. Reenkarnasyonu bir teori olarak dahi kabul etseniz ve aksine inanmak durumunda bile olsanız, size naçizane tavsiyemiz şudur: Bu işi kendi imkânlarınızla tahkik edin. İnanan ve inanmayanların çeşitli fikirlerini öğrenin, günlük hayatınızda müşahedeler yapın; çocukları inceleyin; onlarla konuşun; bu vadideki yeni vak'a ve haberleri takip edin.

Mânâsız bir olaylar yekûnu olmaksızın uzak bulunan kâinat, size lâzım olan bilgiyi, bu çalışmanızın karşılığı olarak MUHAKKAK verecektir.

Sevgilerimizle.

Okuyuculara CEVAPLAR

Sayın Mehmet Dinç

Erzincan :

Kürrelerin kesâfeti ve ağırlığı o kadar büyük ve muhteşemdir ki, sizin düşündüğünüz gibi, çeşitli kürelere bazı şeyler taşısak onların ağırlığı ve dolayısıyla dengesi bozulmaz. Ağırlık izafi bir şeydir ve kürenin fiziki yapısıyla ilgilidir. Fezada ağırlık sifıra yakın bir değer alır.

Selâm ve sevgiler.

Sayın B. İ.

Sinop :

“Ruh Daveti” konusunda Mecmua-mızın özel derslerini, başından beri takip ediniz. Acele etmeden, sabırla ve bilgiyle bu duruma liyakat kazanmağa çalışmanız en uygun yoldur. Metodlar basittir. Fakat yürütmek ve mücadele etmek zordur. Çok çeşitli yönleri olan spiritizma tatbikatlarında elbette kendine göre tehlikeler mevcuttur. Bunlara karşı bilgili olmak bir yana, ayrıca tekâmüle yarayacak üstün ve öğretici tebligat almak için spiritizmanın felsefesini de bilmek zaruridir. Bütün amacımız sizlere müfit olmaktır.

Selâm ve sevgiler.

Sayın Selâhattin Zekât

Samandağ :

1) Bizzat müşahade ettiğiniz bu olay, Durugörü veya klervoyan ismini verdiğimiz bir medyomluk şeklidir. Suaynaya bakmak ve bir takım sözler söylemek, hassas olan kimsenin ruhi kuvvetini belirli bir noktaya tevcih etmesi için lüzumlu olan konsantrasyonu (temerküzü) sağlamağa yarar. Bahsettiğiniz dokuz yaşındaki çocuk, durugörü yeteneğine sahip bir kimsedir. Bu kabiliyetini rastgele ve menfaat güden bir tarzda kullanmasın ve sizlerde ayrıca bunu yerine getirmeğe çalışınız. İrtibatta olduğu varlığın, bir daha, davete icabet göstermemesi: gerek çocuğun ve gerekse onunla çalışan kimselerin ciddi, samimi ve iyilik yolunda gayret sarfeder olmadıklarından ileri gelmektedir.

Ne zihni temerküz ve ne de dua kifayet etmez.

2) Manyetik tesirler sinir hastalıklarının ruhi olanlarına karşı çok müessirdir. Yalnız manyetik tesirler böyle tedavilerde bazı güçlükler arzeder. Bilgili ve metodlu olmak lâzımdır.

Selâm ve sevgiler.

1 artı 1 eşittir 1

(sayfa 6 dan devam)

Ey insan, sen, senliğini, ben, benliğini, benliklerimiz içinde insanlık sevgisi, varlık sevgisinin ateşinde yakıp yök edelim. Sevgi meş'alesi benliklerimizin tek sembolü olsun.

Ey insan, bu Dünya sana sevginin ne olduğunu öğretecek bir mekteptir. Sevginin ummanında benliğini yıkadıktan sonra, senin gibi yıkanmışlarla birlikte, yekvücut olacak ve gaye birliğine sahip vazifeliler safında hakkettiğin yerine kavuşacaksın. O zaman sizlere bakanlar, aynı anda bir tek ses çıkaran ellerin müşterek gaye etrafında toplanmış ahenkli ve kudretli hareketini göreceklersiniz.

Ahenk ve kudret için mademki gaye birliği, vazife ve hizmet şuuru ile müştereken hareket etmek elzemdir, o halde sen de sevginin ışığında kâinatın kanunu olan verileni vermek fiiline idrakte, aşkla yönelmelisin.

Yönelmelisin ki, varlığın varlıkların hizmetinde erisin, yok olsun.

İşte buyok oluş, kendini unutup senin sürurun olacaktır. Ancak dikkat et ki, senden evvel bazılarının yaptığı gibi, sevginin huzur ve sürur denizinde kendinden geçtiğin zaman, İlahi sevginin kucağında kendini erimiş hissettiğin zaman, sevgide fenâ ve bekâ aramağa kalkışma. Her ulaşılan mertebenin yeni bir ufkun menzili olduğunu hatırla. Kemâl, ancak Mutlak'a mahsusdur.

"İlâhî sevginin ateşi, bizi, birbirimizde eriyip yekvücut hale getirsin, kendi dışımıza taşmağa sevkeylesin, kendimizi kendi dışımızda görmeğe yöneltsin, niyetimiz hizmet ve vazife olsun." deki seni ikrar edenlerin safına çıkarsınlar.

Varlıkları sev, sevgide eri, hizmet ve vazife şuuruna yönel, yönel ki, insanlığının icaplarını yerine getirmiş olasın. Senden beklenen şu Dünyada budur.

RUH VE MADDE'YE

Abone olmak için

Bu kuponu doldurup P.K. 1157 İstanbul adresine göndermeniz kâfidir.

Adı, Soyadı :

Adres :

..... Aylık abone ücreti olan T.L. nı
havale no.su ile Postahanesinden çıkarttım. Abone kaydımın yapılmasını rica ederim.

İmza